

'ΛΥΚΟΙ' ΜΕ ΕΝΔΥΜΑ ΠΟΙΜΕΝΟΣ;

Οι σημερινοί Ιεράρχες, (έκτος κάποιων «φωτεινών» εξαιρέσεων), φανερώνονται σαν να είναι οι σύγχρονοι Φαρισαίοι. Αδιαφορούν για τον ανελέητο πόλεμο κατά της Ορθοδοξίας από ένα προδοτικό πολιτικό

συνεχίζεται στη σελ. 3

«ΔΕΙΟΦΡΗΝΗΤΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΑ ΧΡΕΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ»

(Casimir Leconte, 1847)

(Συνέχεια από το προηγούμενο φύλλο)

(Ο Πρωθυπουργός κ.

Σημίτης «συντρίφτηκε» κυριολεκτικά από το γεγονός ότι οι άτυχοι επενδυτές έχασαν τα χρήματά τους στο χρηματιστήριο...

συνεχίζεται στη σελ.3

Δύο άρρωστοι "Οργανισμοί"

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Με αφορμή την άφιξη και προσκύνηση των ιερών λειψάνων της Αγίας Βαρβάρας γράφτηκαν και λέχτηκαν πολλά. Ο κοινοβουλευτικός δε εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Ν. Φίλης έθεσε και το θέμα του χωρισμού Κράτους και Εκκλησίας. Δεν είναι πρώτη φορά

συνεχίζεται στη σελ. 2

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ

συνεχίζεται στη σελ. 6

ΥΨΑΤΙΚΑ

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- ΑΓΙΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
- ΑΓΙΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ
- ΑΓΙΟΣ ΦΑΝΑΡΙΟΦΑΡΣΑΛΩΝ
- ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΙ

σελ. 8

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Κ.Κ. Λάρισας
Αριθμός Άδειας
061603

"Αιώνιζου Τόν καλόν αιώνα Τῆς πίστεως" (Α' Τιμ. 6,12)

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΧΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΙΘ ΛΡ. ΦΥΛΛΟΥ 216 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΜΑΙΟΣ 2015

ΣΑΤΑΝΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

σελ 2

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

«...Καὶ διηπόρουν, ἄλλος πρὸς ἄλλον λέγοντες: Τί ἂν θέλοι τοῦτο εἶναι;» (Πράξ. 2,12)

Τί εἶνε, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖνο πού ἐλκύει σήμερα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κόσμου;

συνεχίζεται στη σελ 5

«ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ...» (Ο "ΑΓΙΟΣ" ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ)

Για χρόνια, φίλοι αναγνώστες της εφημερίδας μας ρωτούσαν γιατί δεν γράφουμε τίποτα απ' τα τόσα που δημοσιεύει και καταγγέλλει ο μητροπολίτης Πειραιώς Σεραφεῖμ.

Τους διαμνύαμε ότι θα γράψουμε για το φαινόμενο αυτό, γιατί αποτελεί ειδική περίπτωση, και χρειάζεται διακριτική παρατήρηση.

Οι Λαρισαῖοι γνωρίσαμε τον π. Σεραφεῖμ Μεντζελόπουλο όταν ἦταν στο κλειστό κονκλά-

Σεραφεῖμ Πειραιῶς και Ἰννάσιος Λάρισας, ντυμένοι σαν δίδυμα αδερφάκια, με τις ίδιες πανάκριβες στολές κεντημένες και ραμμένες στον ίδιο μόδιτρο! **Καμαρώστε τους!**

βιο του Σεραφειμικού κατεστημένου. Η χειροτονία του σε διάκονο και πρεσβύτερο έγινε από τον ίδιο τον Αρχιεπίσκοπο Σεραφεῖμ Τίκα δίδοντάς του μάλιστα και το όνομά του ως το πιο αγαπημένο του παιδί.

Στα χρόνια της παντοδυναμίας του γραμματέας Συνοδικῶν δικαστηρίων και "μέγας" εκκλησιαστικός ανακρι-

συνεχίζεται στη σελ. 4

ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΕΓΩ ΚΑΝΩ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥ

«Πειθαρχείν δεὶ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις». (Πράξ. ε' 29)

Η υπακοή στην Ορθοδοξία είναι απαραίτητη συνθήκη για την επίτευξη της αρετής. Δεν είναι όμως χωρίς προϋποθέσεις. «Εἶναι ἔλλογος και απαιτεῖ ἀπὸ τὸν Ἐπίσκοπο ἢ τὸν Γέροντα ἕνα ελάχιστο σμοιώσεώς του προς τον Χριστό. **Απαγορεύεται ἀπὸ τὸς Ἁγίους ἡ υπακοή σε**

συνεχίζεται στη σελ.5

Η ΣΦΑΓΗ ΤΩΝ 12 ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ (1974 - 2015) 8ο μέρος

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

(Η εφημερίδα μας προσπαθεί σε συνέχειες να ρίξει φως σε άγνωστα εκκλησιαστικά γεγονότα που διαδραματίστηκαν την περίοδο της δικτατορίας (1967- 1974) και τις μεγάλες συγκρούσεις του αρχιεπισκόπου Ιερωνύμου Α' με τους κρατούντες. Αυτές ήταν τόσες πολλές και σφοδρές, που παρόμοιες δεν έχουν γίνει στην μακραίωνα

ιστορία της Εκκλησίας. Αλλά έμειναν άγνωστες λόγω των ΜΜΕ της παραπληροφόρησης. Και θα φτάσουμε στην μεγάλη σφαγή και των 12 μητροπολιτών - του μεγαλύτερου ανοσοιουργήματος που έγινε ποτέ -, από ένα αρχιεπίσκοπο με ταραγμένο ψυχικό κόσμο γεμάτο κακότητα και εμπάθεια).

συνεχίζεται στη σελ.7

«ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΤΗΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΛΑΙΜΟ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ»! (ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΗΓΕΤΕΣ)

Ο πρώην υπουργός των Οικονομικών της Αμερικής Τίμοθι Γκάνπνερ σε βιβλίο που κυκλοφόρησε με τίτλο: «Stress Test: Reflections on Financial Crises» και το οποίο δημοσίευσε η Financial Times. Αναφέρεται στη σύνοδο των υπουργών Οικονομικών των 7 ισχυρότερων κρατών του κόσμου που έγινε στο Λονδίνο. Και εκεί αναφέρει: «Υπάρχει μία καταστροφή στην

Ευρώπη. Οι γαλλικές τράπεζες καταρρέουν. Όποιοι είναι εκτεθειμένοι στην Ελλάδα θα καταστραφούν».

Και σε άλλο σημείο συνεχίζει, πώς μας αντιμετώπιζαν οι ηγέτες της Ευρώπης την περίοδο εκείνη. «Όλοι στη σύσκεψη έρχονταν και έλεγαν πως «πρέπει να δώσουμε

στην Ελλάδα ένα μάθημα. Είναι μία σκέτη καταστροφή. Μας είπαν ψέματα. Πρέπει να τους πατήσουμε στο λαιμό, να στεί-

λουμε ένα σαφές μήνυμα».

Ο ίδιος μάλιστα αναφέρεται και στις δικές του παραινέσεις προς τους Ευρωπαίους για την στάση τους απέναν-

τι στην Ελλάδα.

«Πάντα όμως τους έλεγα πως «εάν θέλετε μπορείτε να πατήσετε τους Έλληνες. Αλλά επίσης, μπορείτε να στείλετε ένα μήνυμα στον κόσμο πως είστε ακόμη μαζί. Πρέπει να εξουδετερώσετε την αναξιπιστία και να διασφαλίσετε πως η κρίση δεν θα εξαπλωθεί εκτός της Ελλάδας».

Σατανικό σχέδιο για την γενοκτονία των Ευρωπαίων

Η μαζική μετανάστευση είναι ένα φαινόμενο του οποίου τα αίτια εξακολουθούν να κρύβονται έξυπνα από το σύστημα, και η **πολυπολιτισμική προπαγάνδα** προσπαθεί ψευδώς να την παρουσιάσει ως αναπόφευκτη.

Μέ αυτό το άρθρο σκοπεύουμε να αποδείξουμε μία για πάντα, ότι δεν είναι ένα αυθόρμητο φαινόμενο. Αυτό που θέλουν να εμφανίσουν ως ένα **«αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ιστορίας»**, είναι στην πραγματικότητα ένα σχέδιο μελετημένο γύρω από ένα τραπέζι και προετοιμασμένο εδώ και δεκαετίες, για να καταστρέψει έντελώς το πρόσωπο της Γηραιάς Ήπειρου.

• Η Πανευρώπη.

Λίγοι άνθρωποι γνωρίζουν ότι ένας από τους βασικούς έμπνευστές της διαδικασίας της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης ήταν επίσης ο άνθρωπος που σχεδίασε την προγραμματισμένη γενοκτονία των λαών της Ευρώπης.

Πρόκειται για ένα σκοτεινό πρόσωπο, του οποίου οι μάζες αγνοούν την ύπαρξη, αλλά οι ισχυροί τον θεωρούν ως τον **ιδρυτή της Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Το όνομά του είναι Richard CoudenhoveKalergi (1894 - 1972). Ο πατέρας του ήταν ο Αυστριακός διπλωμάτης Heinrich von CoudenhoveKalergi (με κάποιες ρίζες από την βυζαντινή οικογένεια των Καλλέργηδων) και η μητέρα του η Γιαπωνέζα Mitsuko Aoyama. Ο Kalergi λοιπόν, έχοντας στενές επαφές με όλη την ευρωπαϊκή αριστοκρατία και τους Ευρωπαίους πολιτικούς, εξ αιτίας των διασυνδέσεων του άριστοκράτη διπλωμάτη πατέρα του, κινούμενος στα παρασκήνια, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας, κατάφερε να προσελκύσει στα σχέδιά του τους πιο σημαντικούς αρχηγούς κρατών, κάνοντάς τους υποστηρικτές και συνεργάτες του στο «έργο της ευρωπαϊκής ένωσης».

Τό 1922 ίδρυσε το κίνημα **«Πανευρώπη»** στη Βιέννη, που στόχευε στη δημιουργία μίας Νέας Παγκόσμιας Τάξης, βασισμένης σε μία όμοσπονδία των εθνών υπό την ηγεσία των Ηνωμένων Πολιτειών. Η Ευρωπαϊκή ένωση θα αποτελούσε το πρώτο βήμα για

την δημιουργία μίας **παγκόσμιας κυβέρνησης**. Μεταξύ των πρώτων οπαδών του συγκαταλέγονται οι Τσέχοι πολιτικοί Tomáš Masaryk και Edvard Beneš καθώς και ο τραπέζης Max Warburg, ο οποίος διέθεσε τα πρώτα 60.000 μάρκα. Ο Αυστριακός καγκελάριος Ignaz Seipel και ο επόμενος πρόεδρος της Αυστρίας Karl Renner ανέλαβαν στην συνέχεια υπεύθυνοι για την καθοδήγηση του κινήματος της «Πανευρώπης». Αργότερα θα προσφέρουν την βοήθειά τους Γάλλοι πολιτικοί, όπως ο Léon Bloom, ο Aristide Briand, ο Ιταλός πολιτικός Alcide De Gasperi και άλλοι.

• Η πεμπουσία του σχεδίου Kalergi.

Στό βιβλίο του «Praktischer Idealismus» (Πρακτικός Ιδεαλισμός) ο Kalergi δηλώνει ότι οι κάτοικοι των μελλοντικών «Ηνωμένων Πολιτειών της Ευρώπης» δεν θα είναι οι παλαιοί λαοί της Γηραιάς Ήπειρου, αλλά ένα είδος υπανθρώπων που θα προέρχονται από έπιμιξη. Δηλώνει ξεκάθαρα ότι **θα πρέπει οι λαοί της Ευρώπης να διασταυρωθούν με ασιατικές και έγχρωμες φυλές**, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα **πολυεθνικό κοπάδι** χωρίς ποιότητα και εύκολα έλεγχομένο από την άρχουσα τάξη.

Ο Kalergi διακηρύσσει την κατάργηση του δικαιώματος της αυτοδιάθεσης των λαών και, στη συνέχεια, την εξάλειψη των εθνών μέσω των εθνοτικών αυτονομιστικών κινήματων ή την μαζική μετανάστευση. Προκειμένου η Ευρώπη να είναι έλεγχομένη από μία έλιτ, θέλει να μετατρέψει τους όμοιογενείς λαούς σε μία **μικτή φυλή μαύρων, λευκών, και Άσιανών**. Ποιά όμως είναι αυτή η έλιτ; Ο Kalergi είναι ιδιαίτερα διαφωτιστικός επ' αυτού: **«Ο άνθρωπος του μέλλοντος θα είναι μικτής φυλετικής καταγωγής**. Οι φυλές και οι τάξεις του σήμερα θα εξαφανισθούν σταδιακά λόγω της εξάλειψης του χώρου, του χρόνου και της προκατάληψης. Η ευρωασιατική νεγροειδής φυλή του μέλλοντος, όμοια στην εμφάνισή της με τους αρχαίους Αίγυπτιούς, θα αντικαταστήσει την διαφορετικότητα των λαών και την διαφορετικότητα των ατόμων».

Αν και κανένα σχολικό βιβλίο δεν μιλά για τον Kalergi, **οι ιδέες του είναι οι κατευθυντήριες αρχές της σημερινής Ευρωπαϊκής Ένωσης**. Η πεποίθηση ότι οι λαοί της Ευρώπης θα πρέπει να αναμιχθούν με Αφρικανούς και Άσιαντες, για να καταστραφεί ή ταυτοτητα και να δημιουργηθεί μία ενιαία φυλή μιγάδων, είναι η βάση όλων των κοινοτικών πολιτικών που στοχεύουν στην ένταξη και την προστασία των μειονοτήτων. Αυτό δεν γίνεται για ανθρωπιστικούς λόγους, αλλά εξ αιτίας οδηγίων που έχουν εκδοθεί με άδιστακτη αποφασιστικότητα, για

να έπιτευχθεί η μεγαλύτερη γενοκτονία στην ιστορία.

Πρός τιμήν του ιδρύθηκε το **ευρωπαϊκό βραβείο CoudenhoveKalergi**, με το οποίο βραβεύονται κάθε δύο χρόνια οι Ευρωπαίοι, οι οποίοι έχουν διαπρέψει στην προώθηση του έγκληματικού σχεδίου του. Μεταξύ αυτών που βραβεύτηκαν είναι η Angela Merkel και ο Herman Van Rompuy.*

Έν όλιγοις, οι θέσεις του σχεδίου Kalergi ήταν και εξακολουθούν να είναι η βάση των έπισημων πολιτικών των κυβερνήσεων, που άποσκοπούν στην γενοκτονία των λαών της Ευρώπης, μέσω της μαζικής μετανάστευσης. Ο G. Brock Chisholm, πρώην διευθυντής του Παγκοσμίου Όργανισμού Υγείας (WHO), άποδεικνύει ότι έχει μάθει καλά το μάθημα του Kalergi, όταν λέει: **«Αυτό, που σε όλους τους τόπους οι άνθρωποι πρέπει να κάνουν, είναι να εφαρμόσουν τον περιορισμό των γεννήσεων και να τελούν μικτούς γάμους (μεταξύ διαφορετικών φυλών), και αυτό με σκοπό να δημιουργηθεί μία ενιαία φυλή σε ένα κόσμο που θα κατευθύνεται από μία κεντρική αρχή»**.

• Συμπεράσματα

Αν κοιτάξουμε γύρω μας, το σχέδιο του Kalergi φαίνεται να υλοποιείται πλήρως. Είμαστε αντιμέτωποι με μία πραγματική τριτοκοσμοποίηση της Ευρώπης. Η μάστιγα της έπιμιξης παράγει κάθε χρόνο χιλιάδες νέα άτομα μιγάδες: «Τα παιδιά του Kalergi». Υπό την διπλή πίεση της παραπληροφόρησης και την ανθρωπιστική άποβλάκωση, που καλλιεργείται από τα μέσα μαζικής πληροφόρησης, διδάσκει στους Ευρωπαίους να άπαρνηθούν την καταγωγή τους, να άπαρνηθούν την εθνική τους ταυτότητα.

Οι υποστηρικτές της παγκοσμιοποίησης προσπαθούν να μάς πείσουν ότι, τό να άπαρνηθούμε την ταυτότητά μας είναι μία προοδευτική και ανθρωπιστική πράξη, ότι ο «ρατσισμός» είναι λάθος, αλλά μόνο και μόνο έπειδή θέλουν να μάς κάνουν όλους τυφλούς καταναλωτές. Είναι περισσότερο από ποτέ άναγκαίο σε αυτούς τους καιρούς να αντιδράσουμε στα ψέματα του συστήματος, **να άφηνιστεί τό πνεύμα της έξεγερσης στους Ευρωπαίους**. Θα πρέπει να θεθεί μπροστά στα μάτια όλων τό γεγονός ότι **η Ευρωπαϊκή Ένταξη ίσοδυναμεί με γενοκτονία**. Δεν έχουμε άλλη έπιλογή, ή έναλλακτική λύση είναι η έθνική αυτοκτονία.

* Άρθρο από τό theodotiu.blogspot.gr, 22 Δεκεμβρίου 2012. Μετάφραση έπιμέλεια από τή Ιταλικά Έλευθ. Αναστασιάδης. Το αναδημοσιεύουμε από την «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Δύο άρρωστοί «Όργανισμοί»

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 1

που τίθεται τό θέμα. Στα καταστατικά των κομμάτων ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ έπίσημα και άλλων ανεπίσημα υπάρχει σχέδιο χωρισμού Κράτους Εκκλησίας. Στην ιστορία θα μείνει η δήλωση του ιδρυτή της Ν.Δ.: «Είναι καιρός να χωρίσουμε τα τσανάκια μας».

Όπως έχουν σήμερα οι σχέσεις Κράτους Εκκλησίας δεν είναι υπερβολή να πούμε ότι πρόκειται για δύο άρρωστους «όργανισμούς» οι οποίοι χαροπαλεύουν αγκαλιασμένοι σε ένα ένοχο εναγκαλισμό, όπως γράφει στο βιβλίο του «Η Πολιτική και η Εκκλησιαστική κρίση, Αθήνα 1965» ο μακαρίτης Νικ. Ψαρουδάκης.

Είναι άναγκη όμως στην αρχή, να πούμε ορισμένα πράγματα για τις έννοιες Κράτους και Εκκλησίας για την καλύτερη κατανόηση του προβλήματος.

Με τη λέξη «Κράτος» εννοούμε αυτό που γνώρισαν οι λαοί μέσω των αιώνων. Είναι αυτό που έχει ως θεό τη λατρεία του πλούτου (Μαμωνά).

Αυτό τό Κράτος που υπηρετεί τους λίγους και όλοι οι θεσμοί και οι εξουσίες υπάρχουν για την τάξη της Οικονομικής Ολιγαρχίας. Σήμερα, στον πλανήτη γη, τον παγκόσμιο πλούτο κατέχει έλεγχει τό ένα τοις εκατό (1%) περίπου του πληθυσμού και τό 99% του πληθυσμού της γης κατέχει τό 1% του πλούτου! Αυτό τό μεγάλο ποσοστό του πληθυσμού των ανθρώπων έχει διαρκή οικονομική κρίση και όχι μόνο. Με τη λέξη «Εκκλησία» εδώ εννοούμε τη Διοίκηση της Εκκλησίας ως δημόσια διοικητική Αρχή μέσα στους κόλπους του σημερινού Κράτους. Οι δύο αυτοί όργανισμοί είναι βαρεία άρρωστοι από διαφορετική ο καθένας αιτία.

Η αιτία που τό Κράτος είναι άρρωστο, οφείλεται στο γεγονός ότι υπηρετεί τον υλισμό και η... ασθένεια αυτή είναι θανατηφόρα. Γίνεται, στο σύστημα αυτό ο άνθρωπος εργαλείο και σκοπός τό χρήμα.

Η Διοίκηση της Εκκλησίας, από την άλλη μεριά, πάσχει διότι βρίσκεται στην υπηρεσία του άρρωστου Κράτους. **Πρόκειται, για υποδούλωση στον ειδωλολάτρη Καίσαρα**. Με την υποταγή της στο υλιστικό κράτος, η Διοίκηση της Εκκλησίας, γίνεται συνένοχη μαζί του στην πολύπλευρη ανομία του και μαζί γίνεται και η ίδια ένοχη για την εγκατάλειψη της ανθρωποσωτήριας αποστολής της που είναι επακόλουθο κάτω από τό απαράδεκτο καθεστώς της υποτέλειας και της χριστιανικής απονεύρωσής της.

Τό υλιστικό και απάνθρωπο κράτος είναι αυτό που θέλουν αυτοί που λατρεύουν τό μαμωνά (πλούτο). Δεν εξέπεσε τό Κράτος και έγι-

νε, ό,τι είναι. Είναι αυτό που θέλησαν οι δημιουργοί του και που διατηρούν οι διάδοχοί τους. Η αρρώστια του κράτους αυτού ήταν και είναι άνιάπη, είναι η αδικία και η εκμετάλλευση. Αυτός είναι ο σκοπός των δημιουργών του. Με τό κάλυμμα της κρατικής δύναμης, εκμεταλλεύονται και καταπιézουν και τό λαό και τό Πνεύμα. Ενώ η Διοίκηση της Εκκλησίας που είναι υποδουλωμένη στο κράτος, δεν είναι αυτό που πρέπει να είναι σύμφωνα με τό θέλημα του Αρχηγού της Ι. Χριστού. **Ο Αρχηγός και Δημιουργός της την δημιούργησε ελεύθερη και ελεύθερη την θέλει να είναι**. Η υποδούλωση της Εκκλησίας στον ειδωλολάτρη Καίσαρα (αστόμαμωνά ή συνειδητά άθεο), είναι πτώση της, είναι κατάσταση αντίθετη προς την αρχική της δημιουργία. Η σημερινή σχέση της με τό κράτος είναι κραυγαλέα εκτροπή από τό θέλημα του Θεού. Στο χώρο της Ορθοδοξίας Ορθοπραξίας (της αληθινής πίστης) η νόθα αυτή σχέση φαίνεται σαν ο άνθρωπος να βαδίζει με τό κεφάλι!

Γι' αυτό σημειώσαμε στην αρχή ότι **η αρρώστια του Κράτους, είναι υποδούλωση στον υλισμό και της Διοίκησης της Εκκλησίας, η υποδούλωση στο κράτος**.

Από τα παραπάνω φαίνεται καθαρά η κλίμακα της δουλείας: Ο πιστός Χριστιανός υποκούει στους πολιτικούς. Οι πολιτικοί υπακούουν στους ντόπιους πλουτοκράτες. Οι ντόπιοι πλουτοκράτες είναι συνέταιροι και πράκτορες και υπήκοοι της Διεθνούς Πλουτοκρατίας. Αυτή βρίσκεται στην υπηρεσία του Διεθνούς Σιωνισμού και ο Σιωνισμός στην υπηρεσία του Άρχοντος του σκότους, που είναι ο Άρχοντας του σημερινού υλιστικού (αντιχριστιανικού) κόσμου! Να, γιατί είναι άρρωστο τό σημερινό κράτος που υπηρετεί τις σκοτεινές δυνάμεις και να, γιατί η υποδούλωση της Εκκλησίας στο κράτος είναι ολοφάνερη καταστροφή της θείας αποστολής της. Το σημερινό κράτος μοιάζει με τό υδραγωγείο (νομικοδιοικητικό) με τό οποίο οι σκοτεινές δυνάμεις διοχετεύουν σε κάθε ψυχή, σε κάθε ζωή και σε κάθε ηλικία, τη διαφθορά, την εξαθλίωση και την αθεΐα για να καταστρέψουν τό έργο του Χριστού που είναι η σωτηρία του ανθρώπου. Όταν έτσι έχει τό πράγμα τότε, συνεργασία πρέπει να έχει η Εκκλησία (Διοίκηση) μ' αυτό τό κράτος ή ασταμάτητο πόλεμο; Χωρίς αμφιβολία πρόκειται για ένα αντίχριστο κράτος (κατασκευάσμα) στο οποίο η Διοίκηση της Εκκλησίας παίζει τό ρόλο της δερομένης υπηρετριάδας!

Στό επόμενο φύλλο η Ιστορία της υποδούλωσης...

Γράφει ο Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθ. Α.Τ.Ε.Ι. δικηγόρος

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΙΑΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 216

ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΜΑΪΟΣ 2015

Ιδιοκτήτης Εκδόσης

Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος

ΣΥΝΤΑΞΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Διόλου 20 & Αστροναυτών,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

Για το λόγο αυτό η Σοφοκλέους μεταπράπηκε χιουμοριστικά, σε «Σοφοκλαίους» επειδή «οι άτυχοι» απ' έξω έκλαιγαν καθημερινά τις χαμένες οικονομίες τους).

Εξ αιτίας λοιπόν της μεγάλης αναστάτωσης που προκλήθηκε στο χρηματιστήριο, (ο Σημίτης) φοβήθηκε μην έχουμε την Αλβανική έκρηξη με τις πυραμίδες. «Εμφανίστηκαν» τότε, ως από μηχανής Θεός, οι Τράπεζες που άνοιξαν τις κάνουλες ρίχνοντας ρευστό χρήμα στην αγορά, ενεργοποιώντας το EASY MONEY SYSTEM με στεγαστικά, καταναλωτικά, εορτοδάνεια, κάρτες κ.α. βεβαίως με τοκογλυφικούς όρους σε μια αγορά κατεστραμμένη. Μόνο οι τιμές των κατοικιών από το 1993 είχαν δεκαπλασιαστεί λόγω φορολογίας και μόνο.

Ο Σημίτης, προβλέποντας την κατάρρευση του στις 8 Ιανουαρίου 2004, παρατήθηκε από την προεδρία του ΠΑΣΟΚ και τον διαδέχθηκε στις 8 Φεβρουαρίου ο Γεωργ. Παπανδρέου.

Στις εκλογές που έγιναν στις 10 Μαρτίου 2004 νικητής αναδείχθηκε ο Κων. Καραμανλής ανεψιός του «εθνάρχη».

Το Δημόσιο χρέος στις 31 Μαΐου είχε ανέλθει στα 193,5 (193.443,10) δις ευρώ σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που κατέθεσε στη Βουλή ο υφυπουργός Οικονομικών Πέτρος Δούκας στις 15-6-2004.

Ο Κ. Καραμανλής παρ' ότι είχε προεκλογικά υποσχεθεί πολλά και γνώριζε πολύ καλά την οικονομική κατάσταση, φοβούμενος το πολιτικό κόστος, δεν έκανε απολύτως τίποτα, μάλλον επιδείνωσε κατά πολύ την κατάσταση, δημιουργώντας εκατοντάδες Δημόσιους Οργανισμούς με επήσιες δαπάνες που ξεπερνούσαν τα 200 εκατ. ευρώ.

Η περιόδός του χαρακτηρίστηκε από πολλά σκάνδαλα, όπως του Βατοπεδίου, τα δομημένα ομόλογα, της Siemens, της απόκρυψη των διαφόρων δαπανών του ΠΑΣΟΚ επί Χριστοδουλάκη, το κλείσιμο της Βουλής για την παραγραφή των εκκρεμών υποθέσεων διαφθοράς κ.α.

Το 2004-2009 η κυβέρνηση Κ. Καραμανλή σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία του Γεν. Λογιστηρίου του Κράτους δανείστηκε 185 δις ευρώ αναλυόμενα ως εξής:

Τα 45 δις ευρώ αφορούσαν «αναχρηματοδότηση» παλαιότερων δανείων και έπρεπε να εξοφληθούν.

50 δις για τόκους προηγούμενων ετών, που τα βρήκε η Ν.Δ. από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

10 δις για πληρωμές εξοπλιστικών προγραμμάτων επί κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ.

7,2 δις περίπου για πληρωμές Κοινωνικής Ασφάλισης τα ταμεία ΙΚΑ, ΟΤΕ, ΔΕΗ, ΤΕΒΕ κλπ που είχαν υπογράψει οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ για την χρηματοδότηση των Ταμείων από το Κράτος.

2,6 δις για χρέη νοσοκομείων που άφησαν απλήρωτα οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Και ένα ακόμα 3,2 δις που πήγαν για «λοιπές χρεώσεις» που άφησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ.

Δηλαδή από τα 125 δις των δανείων της κυβέρνησης Ν.Δ. (Κ. Καραμανλής), τα 118 δις ήταν για υποχρεώσεις που άφησε το ΠΑΣΟΚ. Κατά συνέπεια το πρόσθετο χρέος της κυβέρνησης Ν.Δ. στα πεντέμισι χρόνια στην εξουσία ήταν γύρω στα 7 δις ευρώ.

Σύμφωνα με το Δελτίο του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους (αρ. 55) το Δημόσιο χρέος στις 30 Σεπτεμβρίου 2009 ανέρχονταν στα 298 δις ευρώ (297.929,91).

Το Σεπτέμβριο του 2008 έσκασε η μεγάλη «φούσκα» των τοξικών δομημένων ομολόγων ακινήτων στην Αμερική με την κατάρρευση της Τράπεζας κολοσσός Lehman Brothers, που παρέσυρε πολλές τράπεζες σε πτώχευ-

ση, σε συγχωνεύσεις για να γλυτώσουν, σε κρατικοποιήσεις ή πουλήθηκαν σε εξευτελιστικές τιμές.

Η χρηματοπιστωτική αυτή φούσκα μόλυνε όλο το τραπεζικό σύστημα, με την Ισπανία να δέχεται το μεγαλύτερο πλήγμα στην Ευρώπη. Οι ελληνικές τράπεζες μπροστά σ' αυτόν τον κίνδυνο το 2009 αναγκάστηκαν να κλείσουν τις κάνουλες των δανείων, και έτσι άρχισε η οικονομική δυσχέρεια.

Μέσα σ' αυτή τη γενική κρίση, αντί η κυβέρνηση να περιορίσει την εξαγωγή συναλλαγμάτων, αύξησε τα εισαγόμενα είδη πολυτελείας, επιδόθηκε την εγκατάσταση κλιματιστικών στα σπίτια, και την αγορά πολυτελών αυτοκινήτων. Για να μη δυσανεστήσει τις εμπορικές εταιρείες, μεταχειρίστηκε ακόμα πιο ευνοϊκά τις υπεράκτιες απ' αυτές (εταιρείες) καταργώντας τα υψηλά τεκμήρια... και πολλά άλλα, απίστευτα!

Έτσι η Ελλάδα άρχισε να έχει πρόβλημα εξωτερικού δανεισμού. Και λόγω των υψηλών τιμών των Spreads, άρχισε να φαίνεται στον ορίζοντα ο «μπαμπούλας» της «αναστολής πληρωμών» των υποχρεώσεων (δανείων, συντάξεων, μισθών κλπ).

Εν όψει όλης αυτής της κατάστασης, η χώρα οδηγήθηκε στις εκλογές το 2009, με το δημαγωγικό σύνθημα του Παπανδρέου «Λεφτά υπάρχουν», όπου υπόσχονταν χρήμα στο λαό, θυμίζοντάς του το «Τσοβόλα δώστα όλα».

Σε όλον τον προεκλογικό αγώνα ο Καραμανλής, με τις δηλώσεις του, έδειχνε ουσιαστικά στο λαό να ψηφίσουν ΠΑΣΟΚ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ.

Ο κ. Παπανδρέου 30 ημέρες πριν τις εκλογές, επισκέπτεται τον Πρόεδρο της Αμερικής Κλίντον. Απ' αυτά τίποτε δεν ανέφεραν τα Μ.Μ.Ε. Γιατί πήγε, τι είπε με τον Κλίντον, με ποιους συναντήθηκε, τι αποφάσισαν, ίσως δε θα το μάθουμε ποτέ.

Βέβαια, κατ' αρχήν προσλαμβάνει την ίδια διαφημιστική εταιρεία, που χρησιμοποίησε και ο Ομπάμα, για την προεκλογική καμπάνια του ΠΑΣΟΚ. Με ψέματα, μυστικές συμφωνίες, σκόπιμη μετάθεση ευθυνών, προπαγάνδα, εκβιασμούς, χειραγώγηση του λαού με την βοήθεια των Μ.Μ.Ε., ο Παπανδρέου αναδείχθηκε νικητής στις 5 Οκτωβρίου 2009 και ανέλαβε την διακυβέρνηση της χώρας.

Σύντομα φάνηκε το παγόβουνο των προβλημάτων στην Οικονομία. Στις 19 Οκτωβρίου ο νέος υπουργός Οικονομικών Γ. Παπακωνσταντίνου ενημέρωσε το ECO/Fin ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα για το 2009 θα έφθανε το 12,5% του ΑΕΠ, ενώ άλλως ενημερώθηκαν οι ομόλογοί του στις αρχές του μήνα από τον τότε υπουργό της κυβέρνησης Καραμανλή (Ν.Δ.), ότι δηλαδή το έλλειμμα θα ήταν 6% του ΑΕΠ. Τέλος, ύστερα από πρόσθετες αναθεωρήσεις, το έλλειμμα το «κατέληξαν» στα 15,4% του ΑΕΠ.

Ένα μήνα μετά την εκλογή του ο κ. Παπανδρέου είχε γεύμα στο ξενοδοχείο «Πεντελικόν» στην Κηφισιά με τον Πρόεδρο της Goldman Sachs κ. Γκάρι Κοέν, τον επικεφαλής των οικονομικών ερευνών της Εταιρείας, τον αντιπρόσωπό του στην Ελλάδα. Από πλευράς Ελλάδας ήταν η Κατσέλη, ο Παπακωνσταντίνου και ο Δρούτσας (εκ των μαγείρων του σχεδίου Ανάν).

Και στην ερώτηση, τί δουλειά είχαν να συζητούν σοβαρά οικονομικά θέματα στο «Πεντελικόν» και όχι στο Μαξίμου, η απάντηση ήταν ότι σ' αυτό δεν θα έδιναν αναφορά σε κανέναν ως προς το τί έπαιναν και συμφώνησαν, δεδομένου ότι δεν είχε καταγραφεί πουθενά επίσημα το γεγονός αυτό, σε αντίθεση με το αν η συνάντηση γινόταν στο Μαξίμου.

Η γαλλική εφημερίδα LE MONDE σε άρθρο έγραφε: «Στην Ευρώπη η Goldman Sachs στρατολογεί ισχυρά πρόσωπα για να εγκαθιδρύσει την δική της ισχύ». Και μέσα στο άρθρο λέει ότι «τοποθετήσανε» τον Πέτρο Χριστοδούλου σε σημείο κλειδί για να φέρουν εις πέρας τα σχέδιά τους.

Μετά την συνάντηση ο Π. Χριστοδούλου (στέλεχος της Goldman Sachs) διορίστηκε Πρόεδρος του ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΧΡΕΟΥΣ (ΟΔΔΗΧ) από τον Παπανδρέου για να τακτοποιήσει τα χρέη μας...!

Ο Παπανδρέου με το «λεφτά υπάρχουν» είπε ψέματα στον ελληνικό λαό διότι, όπως αποδείχθηκε, γνώριζε την οικονομική κατάσταση της χώρας αφού τον είχε ενημερώσει ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος Γ. Προβόπουλος. Ο πρώην υπουργός των Οικονομικών της Γερμανίας σοσιαλδημοκράτης Πεέρ Στάνιμπρικ αποκάλυψε, σε εκδοθέν βιβλίο του, ότι είχε ενημερώσει πλήρως τον Γ. Παπανδρέου για την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας πολύ πριν από τις βουλευτικές εκλογές του Οκτωβρίου. Επίσης ο Πρόεδρος του Eurogroup Ζανκλοντ Γιούνκερ, είχε ομολογήσει δημόσια πως οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνώριζαν ήδη από δεκαετίες την πραγματική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας, αλλά έκαναν «τα στραβά μάτια», επειδή η Γερμανία και η Γαλλία επωφελούνταν από τις μεγάλες εξαγωγές στην Ελλάδα και ιδιαίτερα σε στρατιωτικό εξοπλισμό.

Ο «σοσιαλιστής» Παπανδρέου ό,τι έκανε το έκανε σκόπιμα και συνειδητά διότι είχε προαποφασίσει την στρατηγική που θα ακολουθούσε ως «μοναδική» λύση του Μνημονίου, γι' αυτό τον Οκτώβριο, Νοέμβριο και Δεκέμβριο του 2009, αρνήθηκε να δανειστεί όταν τα επιτόκια ήταν χαμηλά. Απ' αυτού έκανε ό,τι μπορούσε για να εκθέσει διεθνώς την άσχημη οικονομική κατάσταση της χώρας, τρομοκρατώντας τις «αγορές» που άρχισαν να ανεβάζουν επικίνδυνα τα επιτόκια δανεισμού, διακηρύσσοντας απ' όπου βρίσκονταν, ότι κυβερνά μια χώρα εντελώς διεφθαρμένη, και ότι η ελληνική οικονομία ήταν σαν τον «Τιτανικό», έτοιμη να βουλιάξει! Το πρόβαλε σκόπιμα για να μην υπάρχει δυνατότητα δανεισμού και επομένως η μόνη λύση να είναι το ΔΝΤ. Ήταν μέρος της στρατηγικής του ώστε να πείσει τον κόσμο να αποδεχθεί τελικά, χωρίς πολλές αντιδράσεις, πως «μία και μοναδική» λύση είναι το Μνημόνιο, και ότι πολύ γρήγορα σε 23 χρόνια, θα έρχονταν η ανάκαμψη και η ευημερία!

Εδώ παίχθηκαν «χονδρά» χρηματοδοτικά τοκογλυφικά παιχνίδια - ίσως στο κόλπο να ήταν και παράγοντες της Κυβέρνησης - τζογάροντας στη κατάρρευση και τη χρεοκοπία της Ελλάδας, και ζητώντας μεγαλύτερα ασφάλιστρα απ' αυτήν, κινητοποιώντας το τμήμα των CDS (Credit Default Swaps ασφάλιση χρεών σε περίπτωση μη αποπληρωμής). Το προϊόν αυτό το έβγαλαν στην αγορά η Goldman Sachs, η JP Morgan και η Deutsche Bank (που ελέγχουν το 95% των CDS παγκοσμίως) και κέρδισαν χονδρό χρήμα από όλο αυτό το παιχνίδι, διότι διέθεταν όλες τις πληροφορίες που ήθελαν μέσα από την κυβέρνηση.

Στις 25 Ιανουαρίου 2010 η Κυβέρνηση δοκίμασε να δανειστεί - οι αγορές είχαν ήδη λάβει τα μηνύματα - παίρνοντας τελικά 8 δις ευρώ αλλά με πανάκριβο επιτόκιο (6,8%). Το γεγονός αυτό κατέστησε σαφές πως στο εξής θα ήταν αδύνατο η Χώρα να δανείζεται με τέτοιες τοκογλυφικές τιμές.

συνεχίζεται

«ΛΥΚΟΙ» ΜΕ ΕΝΔΥΜΑ ΠΟΙΜΕΝΟΣ;

συνέχεια από τη σελ. 1

σύστημα, αδιαφορούν για το κατρακύλισμα της ελληνικής κοινωνίας με τις παρελάσεις υπηρεφάνειας των ομοφυλόφιλων, αδιαφορούν για την διάλυση της οικογένειας, αδιαφορούν για την κατάργηση του ομολογιακού μαθήματος των θρησκευτικών, αδιαφορούν για την ισομοποίηση της χώρας μας, αδιαφορούν για την κατάργηση της Κυριακής αργίας που έπληξε τα φτωχά στρώματα των ιδιωτικών υπαλλήλων, αδιαφορούν για την προώθηση του ηλεκτρονικού φακελώματος και το πιο χειρότερο από όλα, αδιαφορούν για την αιρετική αποστασία της κεφαλής τη Ορθοδοξίας, του Πατριάρχη, που έχει καταργήσει τους ιερούς κανόνες και έχει συνταυτιστεί με τον νεοταξικό ηγέτη του Βατικανού. Αύριο δεν αποκλείεται να δούμε αυτός ο ίδιος ο Πατριάρχης να συναινεί και στην χειροτονία λεσβίων, όπως κάνει η «αδελφή» του αγγλικανική εκκλησία, στην επίσημη καθιέρωση συμπροσευχών με παρδαλούς εκπροσώπους διαφόρων «θρησκευτικών μορφωμάτων», όπως το έκανε στις 6-13 Σεπτεμβρίου του 2007 στην Γροιλανδία στο Ζ' παγκόσμιο οικολογικό συμπόσιο για την σωτηρία δήθεν του πλανήτη από το «φαινόμενο του θερμοκηπίου».

Αυτοί οι υποτιθέμενοι ποιμένες, είναι στη ουσία, «Λύκοι με ένδυμα Ποιμένος»; Αρέσκονται να φωτογραφίζονται με τους δημίους του ελληνοισμού και της Ορθοδοξίας, αρέσκονται να κάνουν κηρύγματα ευσεβισμού, βλέπε υποταγής στα νεοταξικά κατοχικά μνημόνια, αρέσκονται να λένε «άλλα λόγια να αγαπιόμαστε», να συνηθίζονται με «οικουμενιστικές παρέες», να ευλογούν την καταστροφή της χώρας και ακόμα χειρότερα, να προτρέπουν το ποίμνιο που βρίσκεται στην χειρότερη θέση εδώ και δεκαετίες, να «συνετιστεί» και να μην βγάζει άχνα σε όλη αυτή την θύελλα που απειλεί πλέον με ολοκληρωτικό αφανισμό τον ελληνοισμό. Αλλά το πιο θλιβερό σε όλη αυτή την θρησκευτική αποστασία, είναι η στάση του ακρογωνιαίου λίθου της Ορθοδοξίας, του Αγίου Όρους. Εδώ φαίνεται ακόμα περισσότερο το θλιβερό κατρακύλισμα της ιεροσύνης αλλά και του μοναχισμού. Παραμένει θεατής και άφωνος σε όλη αυτή την νεοταξική θρησκευτική αποστασία τρέμοντας μην τυχόν και χαθούν τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα οποία, όπως είχε προβλέψει ο Λιβανέζος πατήρ Ισαάκ, (όταν κάποιος καλόγερος με μεγάλη χαρά του είχαν αναγγείλει την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση για ανασύλωση των ιερών μονών του Αγίου Όρους) θα είναι και η άλωση του Αγίου Όρους στην Νέα Τάξη. Θλιβερή εικόνα για το Περιβόλι της Παναγίας που αν δεν σταματήσει αυτή η κατρακύλα του, αύριο θα έχει καταντήσει, με τις ευλογίες των πολιτικών και θρησκευτικών μας ηγετών, τουριστικό θέρετρο για τους... βίτες της Ευρώπης που θα έρχονται να φωτογραφίσουν κάποιους γραφικούς γέροντες, απομεινάρια μιας αλλοτινής εποχής.

Στο Βυζάντιο, όπως μας αναφέρει ο Στήβεν Ρανσιμαν, αυτός ο κορυφαίος βυζαντινολόγος στο βιβλίο του Βυ-

συνέχεια από τη σελ. 1

τής (1985-2000) ήρθε στη Λάρισα με ύφος πολλών καρδινάλιων να επιδώσει στο γέροντα π. Θεολόγο κλητήριο σημείωμα για απολογία σε κατηγορίες ανύπαρκτες.

Οι επισκέψεις στην ιερά Κομνηνείο Μονή Στομίου και στο Επισκοπείο ενός νεαρού εντεταλμένου ιερωμένου τριανταπεντάρη (35) προς έναν σεβάσιμο γέροντα επίσκοπο εβδομήκοντα έξι (76) ετών για τον παραπάνω σκοπό αποτελούσαν ντροπή για τον φέροντα και τους αποστέλλοντες. Και όταν ο μακαριστός πληροφορήθηκε τον λόγο της επίσκεψής του σήκωσε τα μάτια προς τον ουρανό ψελίζοντας λόγια συγχώρησης διότι «ουκ οίδασι τι ποιούσι». Οι ενέργειες αυτές τον βοήθησαν να σχηματίσει καθαρή γνώμη για τον αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Μεντελόπουλο!

Στην Λάρισα τον είδαμε και άλλες φορές, όπως όταν ήρθε να "λαμπρύνει" με την παρουσία του τον εορταζόμενο πολιούχο μας Άγιο Αχίλλειο, καθώς και στο στρατιωτικό αεροδρόμιο προκειμένου να υποδεχθεί τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, άσχετα αν μετά του τα έφαλε (ασκώντας δήθεν κριτική) για τα μάτια του κόσμου.

Φέτος (15 Μαΐου 2015) τον ξαναείδαμε μέσα στην "ιερά μάζωξη εννέα δεσποτάδων", φανταχτερά και χρυσοστόλιστα ντυμένοι με στολή ίδια σε χρώμα, σχέδιο και ποιότητα με του Λαρίσης Ιγνατίου, στεφανωμένοι με περίλαμπρη μίτρα και αντί του καλμού του Χριστού, χρυσή πατερίτσα πολλών χιλιάδων ευρώ. Μ' αυτά και τα υπόλοιπα έδειχνε τον πλούτο της κενοδοξίας φιγουράροντας μέσα στον άγιο χώρο του θυσιαστηρίου.

Αρκετοί ευσεβείς σκανδαλισμένοι από την ασυμφωνία λόγων και έργων που έβλεπαν - ακόμη και τον Πειραιώς - αποχωρώντας διαμαρτυρόμενος για το κατάντημα.

Ήταν παρόντες και οι Αγωνιζόμενοι με τα πανό στο ίδιο πάντα μέρος για δύο δεκαετίες ακούγοντας τα σχόλια του απλού λαού που έλεγε: «Πάει κι αυτός (ο Πειραιώς)! Ενώ άλλα λέγει άλλα κάνει. Παραμιθιάζει το λαό με όσα κατά καιρούς δημοσιεύει».

Γνωστός μητροπολίτης της ελλαδικής Εκκλησίας μας έγραψε:

«Η Λάρισα είναι "ο ακαθάρτος πύργος". Έρχονται οι ρασοφόροι πανηγυριστά να λαμπρύνουν δήθεν με την παρουσία τους και τα πολυαρχειρατικά συλλείτουργα τις εκδηλώσεις ενώ ο σκοπός τους αποβλέπει στη στήριξη του αντικανονικού και παράνομου Ιγνατίου. Έτσι επί μια εικοσαετία περνούν καλά ένα διήμερο με πλούσιο φαγοπότη και τα σχετικά... δωράκια!».

ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ!

«Ποιον σοι έπος έρκος φυγείν οδόντων», δέσποτα;

Για ποιο πράγμα να ντρεπόμαστε "άγιο" Πειραιώς; Μήπως για τις παγκάριες κλεψιές και αλημνίες; Μήπως για παράνομες καταθέσεις σε offshore εταιρείες στις Καναρίους Νήσους ή στα Φίτζι, Φίτζι...;

Μήπως γιατί αντικανονικά και παράνομα γίναμε δεσποτάδες;

Μήπως γιατί με ψέματα καταδικάσαμε ανθρώπους και απειλούμε να τους πάρουμε τα σπίτια τους;

Μήπως γιατί στείλαμε τα ΜΑΤ και ΕΚΑΜ να ξυλοφορτώσουν αγνούς χριστιανούς γεμίζοντας τα νοσοκομεία με

δεκάδες καταπληγμένους;

Μήπως γιατί έχουμε εκατοντάδες αρχιερατικές στολές, μίτρες, πατερίτσες, σταυρούς, εγκόλπια εκατομμυρίων ευρώ ενώ ο κόσμος πεινάει;

Μήπως, για δεκάδες άλλα μήπως, που δεν έχουμε κάνει, θα πρέπει να ντρεπόμαστε; Εάν όμως δεν είναι έτσι, μήπως πρέπει εσείς όχι προσωπικά πρέπει να ντρεπείτε!!!

Και γιατί εκτομίσατε εξοργισμένοι αυτές τις φράσεις; Τι σας είπαν και οργισθήκατε; **Μήπως σας παρατήρησαν γιατί ήλθατε στον μοιχεπιβάτη Ιγνάτιο** και συνεπώς, αντί ευλογιών, ήταν άξιοι ύβρεων και μομφών (**ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ**) από αρχιερατικά χείλη;

Ευπρέπεις σας απάντησαν: Σ' εμάς λέτε «ντροπή μας», εσείς που παρουσιάζεστε ως αντιοικουμενιστής και τηρητής των Κανόνων;

Αλλά ποιος είδε το... και δεν φοβήθηκε! Αντίκρισαν έναν Σεραφείμ αγριεμένο, έτοιμο να κατασπαράξει τους πάντες εάν δεν τον τραβούσε και συγκρατούσε ο δεσπότης Ιγνάτιος από το δεξί του χέρι.

Επειδή πολλά λέγει ο "άγιος" Πειραιώς και τίποτα δεν κάνει. Επειδή χρόνια τώρα τσαμπουνάει λόγια κατά το: "λέγουσι, και ου ποιούσι" (Ματθ. 23,3), θα σας θυμίσουμε εν συντομία μερικές από τις δεκάδες περιπτώσεις, - αν χρειαστεί θα επανέλθουμε - να σκιαγραφήσουμε τον δεσπότη Πειραιώς Σεραφείμ Μεντζελόπουλο.

1) Η μητρόπολη Πειραιώς, πραγματοποίησε στο Στάδιο Ειρήνης και Φιλίας ημερίδα με θέμα: «Πατερική Θεολογία και Μεταπατερική αίρεση» στις 15/2/2012 με αρκετούς αξιολογούς πανεπιστημιακούς κ.ά. ομιλητές. Την τίμησαν δε με την παρουσία τους μητροπολίται, ηγούμενοι, μοναχοί, θεολόγοι και πάνω από χίλιοι ακροαταί. Εκεί ακούστηκαν ανήκουστα πράγματα που συμβαίνουν στη μητρόπολη Δημητριάδος και πληροφόρήθηκαν τη δράση της "Ακαδημίας Θεολογικών Σπουδών". Κατήγγειλαν επίσης την Ακαδημία και τον Πρόεδρο της μητρόπολης Δημητριάδος ότι είναι διακινητής στον Ορθόδοξο χώρο της αιρετικής μεταπατερικής Οικουμενιστικής Θεολογίας την οποία όσοι αποδέχονται κινδυνεύουν να απολεσθούν!! Ο δε μητροπολίτης Κυθήρων Σεραφείμ σε ομιλία του τότε: «Καλοί ήταν οι Πατέρες - λένε οι της Ακαδημίας - αλλά είναι περασμένες αυτές οι εποχές, έτσι, πρέπει να θέσουμε την Πατερική Θεολογία στο χρονοντούλαπο». Και το σημαντικότερο είναι, ότι η Ακαδημία χρηματοδοτείται ως «ΜΚΟ Ακαδημία Δημητριάδος» σε πρόγραμμα του Υπουργείου Εργασίας για «κοινωνική εργασία» και από ξένα κέντρα, όπως τα "Open Society Foundation" του Σόρος, το ίδρυμα Φόρντ, το ίδρυμα Μάρσαλ, την Παγκόσμια Τράπεζα και άλλα σχετικά "Ευαγή" ιδρύματα, που όλοι αυτοί μας αγαπούν και θέλουν το καλό μας με μια Εκκλησία κοιμωμένη και μια Ορθοδοξία κατ' όνομα.

Και μετά;

Ενώ αυτά και πολλά άλλα καταγγέλλθηκαν, δεν πέρασαν μερικές ημέρες (16-3-2012) και βλέπουμε να υποδέχεται στον Πειραιά τον... Πρύτανη της Ακαδημίας και τον "ίθύνοντα νουν" της Μεταπατερικής Θεολογίας Δημητριάδος

Και μετά;

Ενώ αυτά και πολλά άλλα καταγγέλλθηκαν, δεν πέρασαν μερικές ημέρες (16-3-2012) και βλέπουμε να υποδέχεται στον Πειραιά τον... Πρύτανη της Ακαδημίας και τον "ίθύνοντα νουν" της Μεταπατερικής Θεολογίας Δημητριάδος

άδος Ιγνάτιο, μεταφέροντα την εικόνα της Παναγίας Ξενιάς, να τελεί την ακολουθία του Ακαθίστου Ύμνου και να ακολουθούν συλλείτουργα σε ονομαστήρια μεταξύ του Πειραιώς Σεραφείμ και του Δημητριάδος Ιγνατίου.

Η μάσκα έπεσε στην εκδήλωση του Συνδέσμου Επιστημόνων στις 17/2/2013 όταν ο δεσπότης Σεραφείμ "αγιοποίησε" τον Δημητριάδος Ιγνάτιο λέγοντας: ... Μπορώ να αναφέρω με πολλή αλήθεια ότι πάντοτε θαύμαζα το πολυτάλαντο του ανδρός... Ταυτόχρονα διαπίστωσα ότι ο Σεβ. Μητροπολίτης κ. Ιγνάτιος είναι «Ο εκλεκτός του Θεού»!!!

Τι λέτε, δεν μας εμπαίζει;

2) Ο μητροπολίτης Πειραιά σε επιστολή του προς τον Πάπα Φραγκίσκο Α' αποκαλύπτει ανατριχιαστικές για τον Πάπα μαρτυρίες που αποδεικνύουν ότι πρόκειται για ένα σκοτεινό και διαβεβλημένο πρόσωπο που κατηγορήθηκε στο παρελθόν για αξιόπινες πράξεις.

Σε άλλη επιστολή του (10-4-2014) αποκαλεί τον Παπισμό θρησκευτική κοινότητα, αιρετική παρασυναγωγή, αίρεση, αναίρεση, καθαίρεση με πλήρη διαστροφή της αληθείας.

«... Ο Παπισμός δεν είστε "Εκκλησία" γράφει αλλά **κράτος** το Βατικανό, με κρατική υπόσταση, με κυβέρνηση, με αρχηγό εσάς, τον "Πάπα", με υπουργούς τους καρδινάλιους και με τράπεζα του "Αγίου Πνεύματος". Ούτε

είστε "Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία". Δεν είστε ούτε Ρωμαϊκή, ούτε Καθολική, ούτε Εκκλησία... Δεχθήκατε την πρόταση του Διαβόλου να τον προσκυνήσετε και να σας κάνει κοσμικό παντοκράτορα της γης».

Και σε γραπτή δήλωσή του (ΟΡ. ΤΥ-ΠΟΣ, 6/7) ετόνισε: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία οφείλει να σταματήσει τους θεολογικούς διαλόγους με τους Παπικούς και άλλους αιρετικούς... Ο παπισμός ως αίρεσις εθεμελίωσεν την αθειάν».

Και αλλού υπενθυμίζει τα εγκλήματα των Παπικών εναντίον των 800.000 Ορθόδοξων της Κροατίας.

Και μετά;

Παρακολουθούμε με έκπληξη τον "άγιο" Πειραιώς να συμμετέχει σε ονομαστήρια, πανηγυρικά... συλλείτουργα με γνωστούς για τις φιλοπαπικές απόψεις δεσποτάδες όπως, **τον Μεσοσηνιά Χρυσοστόμο Σαββάτο** που υποστηρίζει την κατοδοξία της «δηρημένης Εκκλησίας», υβρίζει όσους εμμένουν στην Πατροπαράδοτη πίστη, «ως ζηλωτές εν ονόματι μιας ιδεολογικοποιημένης Ορθοδοξομανίας», και όσους εφαρμόζουν την Πατερική διδασκαλία τους χαρακτηρίζει ως «αντιοικουμενική προπαγάνδα»! Και εκτός πολλών άλλων παραχώρησε Ορθόδοξο ναό στους Παπικούς στην Καλαμάτα, παρά την αντίδραση του κόσμου.

Επίσης με τον Σύρου, Τήνου Δωρόθεο Β' που εκτός πολλών άλλων πέρσι (2014) παραβρέθηκε στην χειροτονία του παπικού επισκόπου Πέτρου Στεφάνου και στην προσλαλιά του είπε: "Σεβασμιώτατε αδελφέ Πέτρε... η επιλογή σας ως νέου επισκόπου... αποτελεί εγγύησιν ότι θα συνεχίσετε το έργο... **σας προσφέρω**

την Αρχιερατικήν ταύτην Μίτραν, με την ολόθερμον και ολοκάρδιον ευχήν να μην είναι ποτέ ακάνθινος στέφανος, αλλά πάντοτε κορυφαίον σημείον ποιμαντικής διακονίας..." και φώναξε "ΑΞΙΟΣ"!!!

Τι λέτε, δεν μας εμπαίζει;

3) Ο "άγιος" Πειραιώς με μια "σκληρή" ανακoinώση στις αρχές Ιουλίου 2014 καταφέρεται κατά της συγκυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου για την κατάργηση της Κυριακής αργίας «Για αήθη, προκλητική, ασεβή και αντιχριστιανική ποδοπάτηση της εντολής του Θεού για την Ιερότητα της ημέρας του Κυρίου». Και με άλλη ανακoinώση καλούσε την κυβέρνηση να αποσύρη το επαισχυντο αυτό νομοθέτημα και τους βουλευτάς της Α' & Β' Περιφέρειας του Πειραιά να μη το ψηφίσουν. Τον Υπουργό Ανάπτυξης κ. Χατζηδάκη τον αποκάλυψε σύγχρονο Ηρόστρατο. Τους προειδοποίησε ότι όσοι το ψηφίσουν να μην ξαναπατήσουν το πόδι τους στην Εκκλησία. Έγραφε: «Παύουν να έχουν οποιαδήποτε σχέση με την Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς και θα τους απαγορευθεί οποιαδήποτε παρουσία τους σε οποιαδήποτε λατρευτική σύναξη της Μητρόπολης, διότι καταπάτησαν το νόμο του Θεού».

Και μετά;

Το Νομοσχέδιο ψηφίστηκε, οι βουλευτές και Υπουργοί που το ψήφισαν είναι παρόντες σε δοξολογίες και πανηγύρια και οι απειλές μπηγαν στο ψυγείο.

Τι λέτε, δεν μας εμπαίζει;

4) Στις 8 Μαΐου 2013 ο μητροπολίτης Πειραιώς έστειλε επιστολή προς τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο Β' και προς όλα τα μέλη της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδας για σύγκλιση της Ιεραρχίας ευρισκόμενοι ενώπιον του φαινομένου της Παναίρεσης του Οικουμενισμού. Εκεί, αποκαλεί τον Παπισμό Δούρειο Ίππο, την δε Ουνία επάρατη και δαιμονική, **και η συμμετοχή της Ελλαδικής Εκκλησίας, στο παμπροτεσταντικό λεγόμενο «Παγκόσμιο Συμβούλιο των Εκκλησιών» είναι μάλλον Εκκλησία των Αιρέσεων.**

Και μετά;

Ο κ. Σεραφείμ το 2005 στο Συνέδριο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Εκκλησιών που έγινε στην Αθήνα, παρά τις διαμαρτυρίες πανεπιστημιακών, Αγιορειτών, Ηγουμένων, μοναστηρίων, χριστιανικών Συλλόγων κ.α. συμμετείχε ο ίδιος με άλλους οικουμενιστές δεσποτάδες (όπως ο **Δημητριάδος Ιγνάτιος, ο Σύρου Τήνου Δωρόθεος**, κ.ά.), επιπληττοντας την Αδελφότητα «Ο ΣΩΤΗΡ» η οποία διαμαρτυρήθηκε γι' αυτό το συνέδριο.

Να τι έλεγε η επιστολή του Αρχιεπισκόπου της Ιεράς Συνόδου Σεραφείμ με την οποία έψεγε την Αδελφότητα:

«... Μετ' εκπλήξεως, αλλά και πικρίας, ανέγνωμεν το δημοσίευμα του υμετέρου περιοδικού (αριθ. 1883/17-4-2005...). Εις το Π.Σ.Ε. μετέχει από χρόνου μακρού η Αγιωτάτη Εκκλησία της Ελλάδος, όπως μετέχουν και οι άλλοι Ορθόδοξοι Εκκλησίου μετά των οποίων είμεθα συνηρμοσμένοι "ώσπερ χορδαί κιθάρας"...

Η Ορθόδοξος Εκκλησία εκτιμά την πολυδιάστατον ταύτην δραστηριότητα του Π.Σ.Ε. και εν τω πλαίσιω των δυνατοτήτων Αυτής συνεργάζεται εις τους προμνημονευθέντας τομείς».

Τι λέτε, δεν μας εμπαίζει;

συνεχίζεται

«ΛΥΚΟΙ»

ΜΕ ΕΝΔΥΜΑ ΠΟΙΜΕΝΟΣ ;

συνέχεια από τη σελ. 3

ζαντινή Θεοκρατία, «Ο σεβασμός για την θεϊκή εξουσία του Αυτοκράτορα ή του Πατριάρχη δεν εμπόδιζε τους Βυζαντινούς να ξεσηκώνονται σε επανάσταση εναντίον ενός ανθρώπου που τον θεωρούσαν ανάξιο για τέτοια θέση». Είναι αλήθεια ότι ο πρώτος περιούσιος λαός του Παντοδύναμου ήταν οι Εβραίοι. Αυτοί επιλεχτήκαν για να είναι οι θεματοφύλακες της ιερής παράδοσης του ενός και μοναδικού τριαδικού Θεού και ξεχώρισαν από όλους τους άλλους λαούς γιατί είχαν την θεια κληρονομιά δια μέσου των αιώνων. Όταν όμως ήρθε ο Ιησούς Χριστός αυτοί οι ίδιοι τον πρόδωσαν και τον παρέδωσαν στους δημίους του. Από τότε έπαψαν να είναι ο περιούσιος λαός. Ένας άλλος λαός πήρε την θέση τους και αυτοί ήσαν οι Έλληνες, όπως το προανήγγειλε ο ίδιος ο παγκόσμιος Σωτήρας στο, «Το Κατά Ιωάννη, Κεφ ιβ 20». Μήπως σήμερα η θεια χάρη φεύγει και από εμάς και πάει αλλού; Μήπως έχουμε φτάσει στο σημείο που επισήμανε πριν από χρόνια ο πατήρ Ιωάννης Ρωμανίδης στο βιβλίο του, Πατερική Θεολογία, «διότι η κρίση που νομίζω ότι περνά σήμερα η εκκλησία θα είναι και η τελευταία της. Μετά δεν θα υπάρχει τίποτα όρθιο για να σαλευθεί και να υποστεί κρίση».

Αν δεν ξεσηκωθεί αυτό το ποίμνιο που η δύναμη του είναι δύναμη Θεού, η οργή του, οργή Θεού, τότες πραγματικά η Θεια χάρη θα έχει φύγει για δεύτερη φορά από τον περιούσιο και εκλεκτό λαό και θα έχει πάει αλλού. Ίσως βορειότερα, εκεί όπου η Νέα Τάξη τρέμει την... «Αρκούδα όταν αυτή βρυχάται». Άραγε το αξίζουμε αυτό ;

Ν. Χειλαδάκης,
Δημοσιογράφος
Συγγραφέας
Τουρκολόγος

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 4η συνέχεια από τη 10η Ομιλία που έγινε στις 11/1981 και 1η συνέχεια από την 11η Ομιλία 18/1/1981

«Τῶ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου».

(Αποκ. β' 7)

Πῶς πρέπει νά αισθανώμεθα μέ τούς ἀμαρτωλοῦς, τούς συγχρόνους νέους μας;

Θά πρέπει νά αισθανώμεθα ἕνα μῖσος γιά τίς καταστάσεις αὐτές. Μῖσος ὄχι γιά τούς ἀμαρτωλοῦς! γιά τήν ἀμαρτία. Ο Χριστός εἶπε: «Καί ἐγώ μισῶ τά ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν». Ἄν ἄκουγαν αὐτή τήν φρασσοῦλα ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι πού λέγουν ὅτι ὁ Χριστός μίλησε γιά τήν ἀγάπη, τί θά ἔλεγαν;...

Θά ἐνθυμεῖσθε, ἀγαπητοί μου, ἐκεῖνο τό ρεῦμα τῶν «hippies» —στήν Ἀμερική, κατά τήν δεκαετία τοῦ '60—, πού μιλοῦσαν στόν δρόμο κι ἔλεγαν: «Ἀγαπᾶς τόν Χριστό; Ἀγαπᾶς τόν Χριστό; Ο Χριστός κάτι ἔχει νά πῇ γιά σένα»... καί ζοῦσαν σ' ἐκεῖνα τά πανάθλια κοινόβια, ὅπου ἔπιναν ναρκωτικά, εἶχαν ἐρωτικές σχέσεις καί ἄλλα πολλά. Ὅπως καί τά «Παιδιά τοῦ Θεοῦ» —παρόμοιο ρεῦμα—. Ἔρχεται καί σᾶς λέγει τό «Παίδι τοῦ Θεοῦ»: «Ἀγαπᾶς τόν Χριστό;... Καί ζοῦν σέ κοινόβια πολλῆς διαφθορᾶς! Αὐτά εἶναι ἀποδεδειγμένα» δέν τά λέγω ἐγώ. Βλέπετε;!

Αὐτούς, πρέπει νά τούς λυπηθοῦμε· ἀλλά θά μισήσωμε τά ἔργα τους.

Τό λέγω αὐτό, διότι δυστυχῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι —χριστιανοί μας! ἔχω ἀκούσει ἀνθρώπους, καί μάλιστα κάποτε καί ἐπίσημα χεῖλη—, πού ὑποστηρίζουν καί λέγουν: «Καί αὐτοί —οἱ hippies κλπ— κάτι ἔχουν νά ποῦν! Τό ρεῦμα αὐτό κάτι δείχνει· κάτι! Πρέπει νά τό προσέξουμε!»...

Ἀγαπητοί μου, τί ἔχουν νά ποῦν;... Ποιά ἀλήθεια νά μᾶς ποῦν;... Τί νά προσέξουμε;...

Υπάρχει ὁ κίνδυνος ἀμβλυώσεως τοῦ ἠθικοῦ αἰσθητηρίου! Ὅταν ἀρχίζουμε νά λέμε «Ἐ, ἄκου κι αὐτόν· κάτι ἔχει νά πῇ· κάτι λέγει», τότε ἀμβλύνεται τό ἠθικόν μας αἰσθητήριον. Καί τότε, ἀγαπητοί μου, τί γίνεται;...

Καί ἄν ἐμφανισθῇ κάποιος σήμερα καί πῇ ὅτι μισεῖ τίς καταστάσεις αὐτές, οἱ ἄλλοι θά τόν ἀποκαλέσουν ἄνθρωπο μίσους!... Καί ὁμοῦς ὁ Χριστός εἶπε: «Μισῶ τά ἔργα τῶν Νικολαϊτῶν»!

«Ο ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τό Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις» —Αὐτός πού ἔχει αὐτί ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον στίς Ἐκκλησίες—. (31)

Γιατί λέγει «ταῖς ἐκκλησίαις» καί δέν λέγει «τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Ἐφέσου»;

Αὐτό δείχνει, ἀγαπητοί μου, ὅτι οἱ Ἐπιστολές αὐτές ἔχουν βεβαίως προσωπικόν χαρακτήρα καί ἀποτείνονται στίς συγκεκριμένες Ἐκκλησίες. Ταυτοχρόνως ὁμοῦς περιέχουν στοιχεῖα πού ἀφοροῦν καί ὁλόκληρη τήν Ἐκκλησία, δηλαδή ὅλες τίς τοπικές Ἐκκλησίες. Καί μᾶς ἐφιστᾷ τήν προσοχήν, λέγοντας ὅτι «Ὅποιος ἔχει πνευματικά αὐτιά, ἄς προσέξῃ τί λέγει τό Πνεῦμα, δηλαδή τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό Ὅποιον ἀνοίγει τά πνευματικά αὐτιά».

Λέγει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας τό ἐξῆς:

«Σαρκικόν μὲν οὖς πᾶς ἄνθρωπος, πνευματι-

κόν δέ ὁ πνευματικός μόνος κέκτηται» —Σαρκικά αὐτιά ἔχουμε ὅλοι· πνευματικά αὐτιά ὁμως μόνον οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι ἔχουν—.

Εἶθε ὁ Θεός, ἀγαπητοί μου, νά δώσῃ νά ἀποκτήσωμε αὐτά τά πνευματικά αὐτιά. Καί ἀπό τήν στιγμή πού θά ἀρχίσωμε νά ἀποκτοῦμε αὐτιά πνευματικά, τότε θά μπορούμε νά ζυγίζωμε ὅλα τά ρεύματα καί τά γεγονότα καί τίς καταστάσεις τῆς ἐποχῆς μας, νά τά διακρίνωμε καί νά λέμε: «Αὐτό εἶναι ἐπικίνδυνον. Ἐκεῖνο κατατάσσεται σ' ἐκεῖνη τήν κατηγορία» κλπ.

Καί μέ τόν τρόπον αὐτόν, ἔχοντες αὐτό τό πνεῦμα τῆς διακρίσεως, πού εἶναι ἕνα ἀπό τά πύε μεγάλα δῶρα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θά μπορούμε νά σταθοῦμε ἐδραῖοι στήν ἐποχή μας. Καί εἶναι τόσο μεγάλη ἀνάγκη νά σταθοῦμε ὀρθοί εἰς τήν φθοροποῖόν ἐποχή μας!

11η Ομιλία

Τελειώνει ἡ Ἐπιστολή τοῦ Κυρίου πρὸς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσου, μέ ἕνα σχεδόν γενικό χαρακτηριστικό γιά κάθε Ἐπιστολή.

«Τῶ νικῶντι δώσω αὐτῷ φαγεῖν ἐκ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς, ὃ ἐστὶν ἐν τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ μου».

«Εἰς ἐκεῖνον πού θά νικήσῃ θά τοῦ δώσω νά φάγῃ ἀπό τό ξύλον τῆς ζωῆς, πού εἶναι μέσα εἰς τόν παράδεισον τοῦ Θεοῦ μου» λέγει ὁ Χριστός (1).

Σᾶς εἶπα, ὅτι αὐτή ἡ φράσις ἐπαναλαμβάνεται ὡς ἐπωδός στό τέλος κάθε Ἐπιστολῆς, μέ κάποιες μικρές παραλλαγές, ἀνάλογα μέ τά χαρακτηριστικά τῶν παραληπτῶν. Δίδεται ἡ ὑπόσχεσις εἰς ἐκεῖνον πού θά νικήσῃ εἰς τόν ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ Σατανᾶ, ὅτι θά γευθῇ τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Ἐγγύθις δέ αὐτῆς τῆς νίκης εἶναι ἡ νίκη τοῦ Χριστοῦ καί ἡ πίστις μας εἰς Ἐκεῖνον.

Ἡ γεῦσις τοῦ «ξύλου τῆς ζωῆς», τήν ὁποίαν ὁ Κύριος ὑπόσχεται, εἶναι ἡ ἐμποδισμένη ἐκεῖνη γεῦσις τῶν πρωτοπλάστῶν, οἱ ὅποιοι ἐξῆλθον τοῦ παραδείσου καί ἐμποδίσθησαν —ἢ μᾶλλον ἐξῆλθον ἀκριβῶς γιά νά ἐμποδισθοῦν— ἀπό τό νά δοκιμάσσουν ἀπό τό «ξύλον τῆς ζωῆς» —«ξύλον» θά πῇ δέντρον—, ἀπό τό δέντρον τῆς ζωῆς. Καί ἐμποδίσθησαν, γιά νά μὴν γίνον ἀθάνατοι, ὅπως ἐρμηνεύοντες οἱ Πατέρες λέγουν· «ἵνα μὴ τό κακόν ἀθάνατον γέννηται» (σ.σ. δέν ξέρω πού βρίσκεται). Καί, ὅπως ἀντιλαμβάνεσθε, ἡ πύλη τοῦ Παραδείσου ἔμεινεν ἄβατος καί κλεισμένη. Μέ ἄλλα λόγια, εἰσηλθὼν ὁ θάνατος. Τώρα ὁμοῦς προσφέρεται ὁ καρπὸς τοῦ δέντρου τῆς ζωῆς ἀπὸ αὐτόν τόν Χριστόν, ὁ Ὅποιος ἀνοίξει τόν δρόμον πού ὁδηγεῖ εἰς τόν παράδεισον τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν λέγῃ «τοῦ Θεοῦ μου», εἶναι κάτι ἀνάλογον μ' ἐκεῖνο τό ὁποῖον εἶχε πῇ εἰς τὰς Μυροφόρους —εἰς τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἰωάννου— «ἀναβαίνω πρὸς τόν πατέρα μου καί πατέρα ὑμῶν, καί Θεόν μου καί Θεόν ὑμῶν» (2). Αναφέρειται βεβαίως εἰς τήν ἀνθρωπίνην φύσιν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος ἦνοιξε τήν πύλην τοῦ Παραδείσου ὡς Θε-

ἄνθρωπος· διότι ὡς Θεός θά ἦταν περιέργο νά τήν ἀνοίξῃ. Ο Θεός κρατοῦσε τό ἀνθρώπινο γένος μακρὰν ἀπὸ τήν ἀθανασία, μακρὰν ἀπὸ τήν αἰώνιον ζωή. Ὁ ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἡ Θεανθρωπίνη φύσις τοῦ Κυρίου, εἶναι ἐκεῖνη ἡ ὁποία ἠγωνίσθη, ἠργάσθη καί ὁδήγησε τό ἀνθρώπινο γένος πάλι εἰς τήν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τί ὁμοῦς πρέπει νά ἀγωνισθῇ ὁ κάθε ἕνας, προκειμένου νά νικήσῃ;

Πρέπει νά ἀγωνισθῇ εἰς ὅ,τι ἀναφέρει ἡ Ἐπιστολή· σ' αὐτά πού εἶχαμε ἀναγνώσει καί ἀναλύσει στά δύο τελευταῖα μας θέματα. Καί αὐτά δέν εἶναι τί ἄλλο παρά ἡ ἀποστροφή καί ὁ ἀγῶν ἐναντίον πάσης δογματικῆς καί ἠθικῆς παρεκκλίσεως ἀλλά καί ἡ ἐμμονή εἰς τήν πρώτην καί ζέουσαν ἀγάπην, γιά τήν ὁποίαν παραπονέθη ὁ Κύριος, λέγοντας: «τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας».

Φυσικά, ἀντιλαμβάνεσθε, ὅτι ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ τοῦ Χριστοῦ ἀντιτίθεται εἰς ἐπιτρεπόμενες ἀπὸ τούς Νικολαίτας σαρκικές ἀπολαύσεις, τῶν ὁποίων τά ἔργα ὁ Κύριος εἶπε ὅτι μισεῖ.

Ἔτσι, κλείει, ἀγαπητοί μου, ἡ πρώτη ἀπὸ τὰς ἑπτὰ Ἐπιστολὰς τῆς Αποκαλύψεως καὶ τὸν Θεὸν εἰσερχόμεθα εἰς τὴν δευτέραν Ἐπιστολήν.

Ἡ δευτέρα Ἐπιστολή ἀπευθύνεται πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Σμύρνης.

Βεβαίως, αἰσθανόμεθα μιά ιδιαίτερη συγκίνησι, ὅταν ἀκούμε αὐτές τίς πόλεις, πού εἶναι τόσο κοντά μας. Ὅχι ἀπλῶς κοντά μας, ὄχι μόνον ἐλληνικές, ἀλλὰ ἐδῶ· ἀπέναντί μας! Τόσο κοντά, πού ἂν βγῆτε στήν κορυφή τοῦ Κισσάβου καί βάλετε μία δυνατὴ φωνή, θά ἀκουστῇ ἡ φωνή σας στή Σμύρνη! Ἀπέναντι, ἐδῶ, ἀνατολικά... Ἡ Σμύρνη!

Πέρα πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπὸ σᾶς φύγατε ἀπὸ τὴν Σμύρνη. Κάποιος Κινέζος, πού θά διάβαζε τὴν Καινὴ Διαθήκη, ἢ ἕνας Γαλιωνέζος, ἕνας Ἀφρικανός, ἢ ἕνας Ἀμερικανός, δέν θά ἔνοιωθε τὴν ἴδια συγκίνησι πού νοιώθουμε ἐμεῖς οἱ «Ἕλληνες! Ἐκτός τῶν ἄλλων, ἔχομε κι αὐτό τό μεγάλο προνόμιον· ὅλες αὐτές οἱ μεγάλες ἀλήθειες τοῦ Κυρίου, τοῦ Θεοῦ τοῦ Οὐρανοῦ, νά ἔχουν πάρει ὑλικό, νά ἔχουν πάρει χρῶμα ἀπὸ αὐτὸν ἐδῶ τὸν χώρον, τὸν ἐλληνικόν, τὸν Μικρασιατικόν· ἀπὸ αὐτὴν τὴν Μεσόγειον θάλασσαν... Εἶναι ἰδιαίτερα συγκινητικό!

Ἡ Ἐπιστολή αὐτὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Σμύρνης λέγει τὰ ἐξῆς:

«Καί τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐν Σμύρνη ἐκκλησίας γράψον· τάδε λέγει ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ὃς ἐγένετο νεκρός καὶ ἐξῆσεν·

«οἰδᾷ σου τά ἔργα καὶ τὴν θλίψιν καὶ τὴν πτωχείαν· ἀλλὰ πλούσιος εἶ· καὶ τὴν βλασφημίαν ἐκ τῶν λεγόντων Ἰουδαίους εἶναι ἑαυτοῦς, καὶ οὐκ εἰσίν, ἀλλὰ συναγωγή τοῦ σατανᾶ.

«μηδὲν φοβοῦ ἃ μέλλεις παθεῖν. ἰδοὺ δὴ μέλει βαλεῖν ὁ διάβολος ἐξ ὑμῶν εἰς φυλακὴν, ἵνα πειρασθῆτε, καί ἔξετε θλίψιν ἡμέρας δέκα. γίνου πιστὸς ἄχρι θανάτου, καὶ δώσω σοι τὸν στέφανον τῆς ζωῆς.

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

»Ὁ ἔχων οὖς ἀκουσάτω τί τό Πνεῦμα λέγει ταῖς ἐκκλησίαις. Ὁ νικῶν οὐ μὴ ἀδικηθῇ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ δευτέρου».

Δηλαδή: «Καί εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σμύρνης γράψε —λέγει ὁ Κύριος εἰς τὸν Ἰωάννην τὸν Εὐαγγελιστὴν—: Τὰ ἐξῆς λέγει Αὐτός πού εἶναι ὁ Πρῶτος καὶ ὁ Τελευταῖος, ὁ Ὅποιος ἔγινε νεκρός καὶ ἐξῆσε.

«Γνωρίζω τά ἔργα σου καὶ τὴν θλίψιν σου καὶ τὴν πτωχείαν σου· ἀλλὰ εἶσαι πλούσιος. Γνωρίζω καὶ τὴν συκοφαντίαν πού σᾶς ἔγινε ἀπ' αὐτούς πού λέγουν ὅτι εἶναι Ἰουδαῖοι, ἀλλὰ δέν εἶναι· εἶναι συναγωγή τοῦ Σατανᾶ.

«Μὴν φοβᾶσαι γιά ἐκεῖνα τά ὁποῖα πρόκειται νά πάθῃς. Νά, ὁ διάβολος πρόκειται νά βάλῃ μερικούς ἀπὸ σᾶς στήν φυλακὴν, γιά νά ὑποστῆτε πειρασμόν καὶ δοκιμασίαν, καὶ θά ἔχετε θλίψιν γιά δέκα ἡμέρες. Γίνε πιστός μέχρι τὸν θάνατον, καὶ θά σοῦ δώσω τό στεφάνι τῆς ζωῆς.

«Ἐκεῖνος πού ἔχει πνευματικό αὐτί ἄς ἀκούσῃ τί λέγει τό Πνεῦμα τό Ἅγιον εἰς τίς Ἐκκλησίες. Αὐτός πού νικᾷ δέν θά ἀδικηθῇ ἀπὸ τὸν θάνατον τὸν δεύτερον».

Ἡ Σμύρνη, ὅπως σᾶς εἶπα προηγουμένως, πόλις ἐλληνικῶτάτη, ὅπως καὶ τό ὄνομά της, βρίσκεται ὀκτὼ μίλια βορείως τῆς Ἐφέσου, τῆς προηγουμένης Ἐκκλησίας, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Κύριος ἀπέστειλε Ἐπιστολήν, ἀλλὰ καί νοτίως τῆς ἄλλης πόλεως, τῆς Περγᾶμου, πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπίσης ὁ Κύριος ἀποστέλλει Ἐπιστολήν. Συνεπῶς, βρίσκεται μεταξύ τῶν δύο πόλεων, Ἐφέσου καὶ Περγᾶμου. Ἡ Σμύρνη συνηγωνίζετο εἰς ὅλους τούς τομεῖς —ἐμπορικούς, πολιτιστικούς κλπ.— καὶ τὴν Πέργαμον καὶ τὴν Ἐφεσον.

Εἰς τὴν Σμύρνη ὑπῆρχε ἰουδαϊκὴ Συναγωγὴ, ἡ ὁποία διέκειτο ἐχθρικῶς πρὸς τὸν Χριστιανισμόν, καὶ ἔνεκα τῆς ὁποίας Συναγωγῆς ἀσχολεῖται κατὰ ἕνα μεγάλο καὶ σημαντικό μέρος ἡ παρούσα Ἐπιστολή, πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Σμύρνης.

31. Αποκ. β' 7

1 Αποκ. β' 7

2 Ιωάν. κ' 17

ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ 49^ο

Η εφημερίδα μας σε συνέχειες θα δημοσιεύει την «Ορθόδοξη Δογματική» προς εδραίωση της Ορθόδοξου Πιστεύς μας

ΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΟΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΔΟΓΜΑΤΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ

Εκτός της υπαρκτικής σημασίας την οποίαν έχει ο Ὄρος Ουσία, αναφερόμενος οὕτως πρὸς τὸν Θεὸν εἶναι καὶ ἄλλες ἐννοίες που δὲν αναφέρονται στα φυσικά πράγματα, ὅπως θά δούμε ευθύς κατωτέρω. Ἐν προκειμένῳ ἔχομε νά ποῦμε μόνον, ὅτι ἡ Ουσία ταυτίζεται πρὸς τὸν Ὄρον «Θεότης». Ουσία εἶναι ὁ κυρίως καὶ τὸ ἴδιον τοῦ Θεοῦ. Ὅ,τι προσδιορίζει ἀπολύτως τὸν Θεὸν. Ὅ,τι εἶναι μόνον τοῦ Θεοῦ ἢ μᾶλλον ὅ,τι εἶναι μόνον ὁ Θεός καὶ αποκλείει παν ὅ,τι δὲν εἶναι Θεός, ὁ ὁποῖος εἶναι ταυτός πρὸς εαυτὸν καὶ τελειῶς διάφορος πρὸς παν ὅ,τι δὲν εἶναι ὁ Θεός.

Ὁς ἰδὴν ἐλέχθη ταυτόσημος πρὸς τὸν ὄρο Ουσία εἶναι ὁ ὄρος «ΦΥΣΙΣ». Ὅπως λέγει Λεόντιος ο Βυζάντιος: «Φύσις ταυτὸν ἐστὶ τῆ ουσία», [κατὰ Νεστοριανῶν]. Κατὰ τὸν Ἀναστάσιο τὸν Σιναιίτην: Φύσις εἶναι «παν τὸ ἐν ἀληθείᾳ ὄν, ὡς οὐκ ἐν φαντασίᾳ λεγόμενον.» Γενικῶς, λοιπόν, ΟΥΣΙΑ ἢ ΦΥΣΙΣ θά νδύνατο νά λεχθῇ, ὅτι εἶναι τὸ καθ' εαυτὸ ὑπάρχον, «αὐτὴ

ἡ ουσία... ωσαύτως αεὶ ἔχει κατὰ ταυτά... καὶ οὐδέποτε οὐδαμῖ οὐδαμῶς αλλοιῶσιν οὐδεμίαν ἐνδέχεται» [Πλάτων Φαίδων], ἴτοι ὑπάρχει ἀμεταβλήτως καὶ ἀναλλοιώτως.

2. ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ ἢ ΠΡΟΣΩΠΟΝ: Καὶ ὁ Ὄρος ὑπόστασις ἐκ τοῦ ὑφ' ὄψει εἶναι κατ' ἀρχὰς υπαρκτικὴ σημασία, ἴτοι δηλώνει ὑπάρξη, καὶ ὡς ἐκ τούτου ταυτίζεται πρὸς τὴν ουσία, συγχρόνως δὲ σημαίνει καὶ πρόσωπον ἢ ἴτομον. Κατὰ Θεοδόρητον Κύριον: «Κατὰ μὲν τὴν θύραθεν σοφίαν οὐκ ἔχει τινὰ διαφορὰν ἡ ουσία πρὸς τὴν υπόστασιν. Ἡ τε γὰρ οὐσία τὸν ὄν σημαίνει, καὶ τὸ ὑφεστὸς ἡ υπόθεσις. Κατὰ δε γε τὴν τῶν Πατέρων διδασκαλίαν, ἵν ἔχει διαφορὰν τὸ κοινὸν ὑπὲρ τοῦ ἴδιον ταῦτῃν ἡ ουσία πρὸς τὴν υπόστασιν ἔχει» [Διάλογος Α' περὶ Ατρύπτου]. Κατὰ Λεόντιον τὸν Βυζάντιο: «Ἡ υπόθεσις κατὰ δύο σημασιμένῳν φέρεται. Σημαίνει γὰρ καὶ τὸ απλῶς ἐν ὑπάρξει ὄν, ὅτε μάλιστα τῶν χαρακτηριστικῶν ιδιωμάτων εστέρηται, σημαίνει καὶ τὸ πρόσωπον τὸ καθ' εαυτὸ ὑφεστὸς».

Ὅστε, δὲν ὑπάρχει υπόστασις ἀνευ φύσεως, γιὰτί

τούτο θά ἐσήμαινε υπόστασις ἀνύπαρκτος. Ὑπάρχει ὁμοῦς Φύσις ἀπρόσωπος, ὅπως π.χ. ἡ φύσις τοῦ λίθου, τῶν φυτῶν, καὶ τῶν ζῶων. Ἡ μὲν φύσις οὐδὼλος ὑποδηλώνει καὶ τὴν ὑπάρξη προσώπου, ἐνὼ ἀντίθετα τὸ πρόσωπον ἐμφαίνει πάντοτε καὶ τὴν φύση. Κατὰ Λεόντιον τὸν Βυζάντιο: «Ὁ μὴν ἡ φύσις υπόστασις, ὅτι μὴδὲν ἀντιστρέφει, ἡ μὲν γὰρ υπόστασις καὶ φύσις, ἡ δε φύσις οὐκέτι καὶ υπόστασις».

Ἐντούτοις ὁμοῦς, φύσις καὶ υπόστασις δὲν ταυτίζονται, ἡ μὲν φύσις δηλώνει τὸ κοινόν, ἡ δε υπόστασις τὸ ἴδιον. Ὅ,τι καθιστᾷ διάφορα ὄντα «ταῦτα καὶ ὁμοοῦσια», δηλαδή μίαι οικογένεια καὶ ἕνα εἶδος, εἶναι ἡ φύσις. Τα ὄντα αὐτά κοινωνοῦν μεταξύ τους υπαρκτικῶς, ἴτοι μετέχουν οὐσιωδῶς τῶν αὐτῶν γνωρισμάτων καὶ κατηγορημάτων, π.χ. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄνθρωποι, διότι ὅλοι κοινωνοῦν τῆς αὐτῆς φύσεως, ἴτοι τῆς ἀνθρωπίνης, τούτέστιν ἔχουν ὠρισμένη κοινὰ χαρακτηριστικά, τα ὁποῖα ὅλα κατὰ τὸν αὐτὸν συνδυασμὸν δὲν ἀπαντῶνται ἐξ κανένα ἄλλο εἶδος ὄντων. Ἐντούτοις ὅλοι οἱ ἄνθρωποι δὲν εἶναι

τοῦ πρεσβυτέρου
Ευστάθιου Κολλὰ Ὁρθόδοξος Θεολόγος,
ἐκκλ/κος συνήγορος, ἐπίμχος πρόεδρος ἐφημ. κληρου Ἑλλάδος

ὅμοιοι καὶ ταυτόσημοι, ἀλλὰ ἄλλος εἶναι ὁ Πέτρος, ἄλλος ὁ Ἰωάννης κλπ. Ὅ,τι λοιπὸν διακρίνει ἢ χωρίζει ἀριθμητικὰ τὰ ὁμοοῦσια ὄντα, δηλαδή τὰ ὄντα τῆς αὐτῆς φύσεως, εἶναι πρόσωπον ἢ υπόστασις. Πρόσωπα εἶναι «τὰ ἀριθμὸν διαφέροντα» [Λεόντιος Βυζάντιος], ἴτοι ὅ,τι διακρίνει καὶ διαχωρίζει ἕνα ὄν ἀπὸ ὅλα τα λοιπὰ ὄντα τῆς αὐτῆς φύσεως. Ἐνὼ ἀντίθετα φύσις εἶναι ὅ,τι ἐννοεῖ τὰ διάφορα πρόσωπα σε ἕνα καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος.

Ἐνα πρόσωπον, λοιπὸν, ἔχει δύο εἰδῶν γνωρίσματα. Φυσικά, τα ὁποῖα εἶναι κοινὰ γιά ὅλα τα ὄντα τοῦ αὐτοῦ εἶδους, καὶ προσωπικά, τα ὁποῖα ἴδια, ἴτοι ἀποκλειστικὰ ἰδικὰ του. Τα προσωπικά ἰδιώματα εἶναι μὲν φυσικά, ἀλλὰ καὶ ἐπικτήτα. Ὅσο περισσότερα ἴδια προσωπικά γνωρίσματα ἔχει ἕνα πρόσωπον, τόσο ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸν κῶρον τῆς φύσεως καὶ γίνεται «πρόσωπον» ἰσχυρὰ προσωπικότητα. Ὅσο τα φυσικά προσόντα υπερτεροῦν, τόσο τὸ πρόσωπον ἐξασθενεῖ καὶ ἡ φύσις παίρνει τὸ προβάδισμα.

[ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ]

ΟΙ ΜΑΥΡΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

Σύγκρουση.

Στις 31 Οκτωβρίου 1967 γίνεται ανασχηματισμός της Κυβέρνησης και στις 4:30 θα γίνονταν η ορκωμοσία. Δύο ώρες πριν του τηλεφώνησε ο απερχόμενος υπουργός Παιδείας αρεοπαγίτης Κ. Καλαμποκιάς για να του κάνει γνωστό ότι ο ίδιος αναλαμβάνει το Υπουργείο Δικαιοσύνης και στο Υπουργείο Παιδείας θα ορκιστεί ο Π. Χρήστου – ο άνθρωπος που λίγο αργότερα, μαζί με τον Ιωαννίδη και Στραφειμί, έβαλαν την Εκκλησία σε περιπέτειες –. Η ειδηση αυτή τον ανησύχησε για την μυστικότητα εκ μέρους του ίδιου ως και της Κυβερνήσεως. Είχε την προαισθήση ότι η υποργοποίησή του δεν θα προοιωνίζε τίποτε καλό για την Εκκλησία γι' αυτό και η αντίδρασή του ήταν σφοδρότατη. Να τι γράφει ο ίδιος: «Δι' αυτό εθεώρησα χρέος μου να αντισταθώ με όλη μου την δύναμη εις τον διορισμόν του Κ. Χρήστου. Ατυχώς, τόσον ο τότε Πρωθυπουργός κ. Κόλλιας, όσον και ο παρ' αυτώ Υπουργός – το ισχυρόν πρόσωπον της δικτατορίας κ. Γ. Παπαδόπουλος – ήταν ανένδοτοι. Αλλά και εγώ προβλέπων ότι, εάν ο κ. Χρήστου ήρχετο εις το Υπουργείον Παιδείας ως Υπουργός δεν θα μου ήτο δυνατόν να εργασθώ υπέρ της Εκκλησίας, ηναγκάσθη να δηλώσω εις την Κυβέρνησιν ότι, αν αυτώ ορκισκίξοτο ως Υπουργός, την ιδίαν στιγμήν εγώ θα υπέβαλλα την παραίτησίν μου εις την Ιεράν Σύνοδον. Έτσι και μόνον κατωρθώθηκε να αποτραπή τότε ο διορισμός του. Πόσο είχε δίκαιο απεδείχθη αργότερα (1973) μετά τον διορισμόν του ως Υπουργού κατά το διάστημα της δικτατορίας Ιωαννίδη. Ότι όμως αυτός ως Υπουργός θα έφθανε να κακουρήσει εναντίον της Εκκλησίας εις τον βαθμόν, που έφθανε κατά την υπουργίαν του, δεν ήταν δυνατόν να το συλλάβη όχι η συνήθης, αλλά ούτε η πλέον αγάλινωτος φαντασία» (ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΕΝΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ, σελ. 49).

Σύγκρουση.

Μεγάλη σύγκρουση είχε και με την περίπτωση του π. Αυγουστίνου Καντιώτη. Ο Ιερώνυμος είχε διακηρύ-

ξει στον ενθρονιστήριο λόγω του ότι θα αναζητήση αξίους κληρικούς για να στελεχώσουν την Εκκλησία και το Ιερό θυσιαστήριο, λέγοντας: «Των επιφανών εκείνων κληρικών, οι οποίοι μέχρι τούδε παρηγκωνίζοντο, διότι από αξιοπρέπεια και σεβασμόν προς την αρχιερωσύνην δεν έσπευδαν να ικετεύουν τους εκλέκτορας, δια να επιτύχουν την εις Αρχιερέα προαγωγήν των...». Ένας από αυτούς ήταν και ο π. Αυγουστίνος Καντιώτης. Οι δυσκολίες ήταν πολλές.

Ο Ιερώνυμος τα ξεπέρασε και κατόρθωσε να τον βάλει στο τριπρόσωπο. Η δεύτερη φάση ήταν η δυσκολότερη, διότι εκ των τριών υποψηφίων έπρεπε ο Υπουργός Παιδείας να επιλέξει τον ένα που θα προτείνον στον βασιλέα και να το επικυρώσει με την υπογραφή του. Οι κρατούντες τον ενεφάνιζαν ως ακατάλληλον για μητροπολίτην λόγω του «εκρηκτικού» χαρακτήρος και δεν δέχονταν να τον επιλέξουν. Ο Αρχιεπίσκοπος με πείσμονα προσπάθεια κατόρθωσε να τους μεταπείσει και έτσι να γίνη Μητροπολίτης Φλωρίνης.

Η ιστορία δεν σταματά εδώ. Ο π. Αυγουστίνος είχε σφοδρές συγκρούσεις με τους ισχυρούς του καθεστώτος, αμέσως σχεδόν μετά την εκλογήν και την ενθρόνισίν του.

Λίγους μήνες μετά (9-2-1968) απόρρητο έγγραφο (Φ.90/17/66) του τότε υπουργού Βορ. Ελλάδος Δημ. Πατίλη προς τον Αρχιεπίσκοπο, με κοινοποίηση σε αρμόδια Υπουργεία και ΚΥΠ, ζητούσε: «... Βάσει των ανωτέρω... Μια είναι η λύσις. Η όσον τα ταχύτερα απομάκρυνσι του ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ από την περιοχίην ταύτην... Παράκλησις όπως, εκτιμώντες την σοβαρότητα του θέματος, υιοθετήσητε και υλοποιήσητε την πρότασίν μας το ταχύτερον, διότι υπάρχει κίνδυνος περαιτέρω εκτροπής του εν λόγω Μητροπολίτου... ήτις θα μας αναγκάσει εις την λήψιν μέτρων, άτινα θα ηθέλαμεν να αποφευχθούν».

Ο Αρχιεπίσκοπος σχεδόν αγνόησε το έγγραφο (Φ.90/20/85) που κατέληγε ως εξής: «Δεν έχω ουδεμίαν προκατάληψιν εναντίον τούτου (μητρ. Φλωρίνης)... Περαιτέρω ανοχή θα είναι επιζήμια και επικίνδυνος, δια την Εκκλησίαν κατά πρώτον λόγον και δια την Πολιτείαν εν συνεχεία». Και αυτό το έγγραφο δεν βρήκε ανταπόκριση από τον Αρχιεπίσκοπο. Τότε ανέλαβε το Γενικό Επιτελείο Στρατού να πείσει τον Ιερώνυμο με

ένα άκρως απόρρητο και επείγον έγγραφο (αρ. Φ.104/48/40194/4/1968) που έγραφε: «Το Σ.Σ. φρονεί, ότι δέον το ταχύτερον να απομακρυνθή (ο μητρ. Φλωρίνης Αυγουστίνος) από την ευαίσθητον ακριτικίην αυτήν περιοχίην, ίνα επέλθη η ηρεμία και γαλήνη των κατοίκων».

Όυτε και αυτή η παρεμβάση του επιτελείου είχε αποτελέσματα. Τότε ανέλαβε το βαρύ πυροβολικό, η ΚΥΠ (!), που με το υπ' αρ. 1/90966615/6/1968 επείγον-ναπόρρητον έγγραφόν της προς τον Αντιπρόεδρον της ΚΥΒ/ΣΕΩΣ ... κοινοποιούμενο στην Α.Μ. Αρχιεπίσκοπο Αθηνών, εντέλλονταν:

«Κρίνεται ως αναγκαία λύσις, εκ των πραγμάτων επιβεβλημένη, η απομάκρυνσις του από την Φλώρινα».

Και εδώ καμιά υποχώρησις από τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο.

Μετά την σθεναρά στάση του Ιερώνυμου οι δικτάτορες έπαιξαν το τελευταίο χαρτί. Έβαλαν τον Υπουργό της Παιδείας να ενεργήση αυθαίρετα βάσει Ν.Δ. 4589/1966 που είχε ψηφίσει η βουλή το 1966, και στηρίζόμενος στις διατάξεις και στις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 5, διέταξε να γίνει ιατρική εξέταση στο μητροπολίτη από τρεις ψυχιάτρους. Έτσι, με το πόρισμα αυτό, ήταν υποχρεωμένη η Σύνοδος, σε εφαρμογή του Νόμου, εντός 15 ημερών να κηρύξει την Μητρόπολη Φλωρίνης σε χηρεία.

Όντως ο Υπουργός Παιδείας με το υπ' αρ. Ε.Π. 9777/20-6-1968 έγγραφόν του προς τον Αρχιεπίσκοπο

Ιερώνυμο υπέβαλε και την ιατρική γνωμάτευση και απαίτησε να εφαρμοστή ο Νόμος.

Ο Ιερώνυμος, παρά τας πιέσεις, δεν δέχθηκε να εφαρμόσει το Νόμο και, το πιο συγκλονιστικό, το έγγραφο δεν το κατέθεσε ούτε στο συνοδικόν πρωτόκολλο!!!

Συγκεκριμένα έγραψε: «Αλλ' επέπρωτο, χάριν του Μητροπολίτου Φλωρίνης, να έχω σφοδράς και ακόπους συγκρούσεις με ισχυρούς παράγοντας του καθεστώτος... Δια πολλές από αυτάς δεν ανεκοίνωσα τίποτε, ποτέ εις κανένα, ούτε και εις αυτήν την Ιεράν Σύνοδον, ούτε φυσικά και εις τον ίδιον. Τας αντιμετώπισα όλας χωρίς να ανοίξω το στόμα μου και μερικά από τα στοιχεία που μόλις τώρα αποκαλύπτω, είναι για να αποκατασταθή η αλήθεια, που τόσον είχε κακοποιηθή ως προς τα γεγονότα αυτά» (το δράμα ενός Αρχιεπισκόπου, σελ. 32).

Σύγκρουση.

Σε όλα τα Ελληνικά Συντάγματα μέχρι το 1968 υπήρχε ως επικεφαλής του κειμένου η διατύπωσις: «Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και Αδιαιρέτου Τριάδος». Η επικεφαλής αυτή είχε απαλειφθή από το Σύνταγμα που είχε καταρτίσει η δικτατορία το 1968.

Οι παρεμβάσεις της Ιεράς Συνόδου ως και του ίδιου του Αρχιεπισκόπου υπήρξαν άκαρπες.

Έτσι, το πρωί της 13/9/1968, πραγματοποιήθηκε συνάντησις του Πρωθυπουργού Γ. Παπαδόπουλου με τον Αρχιεπίσκοπο και των Συνοδικών μητροπολιτών Πατρών Κων/νου και Ξάνθης Αντωνίου. Η συζήτησις διεξήχθη σε έντονο ύψος, χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

Ανήσυχος ο Αρχιεπίσκοπος έστειλε προσωπική επιστολή προς τον Πρωθυπουργό σιγματίζοντας την ανειλικρίνειά του.

«Έφυγα χθες από το Γραφείον σας καταπικραμένος... Όταν μου εδώσατε το τεύχος του νέου Συντάγματος, τότε κατενόησα διατί οι άνθρωποι του Γραφείου σας εταλαιπώρουν και κατεξητελίζουν τον Προκαθήμενον της Εκκλησίας της Ελλάδος επί εν δεκαήμερον...

Φοβούμαι ότι, ο καλύτερος τρόπος δια να με βοηθήσετε εις το δύσκολώτατον έργον, το οποίον έχω επιμισθή, δεν είναι η καταρράκωσις του κύρους μου. Και το εθέσαμεν απολύτως εις την διάθεσιν της Εκκλησίας και του Έθνους, όταν όμως τούτο κατασπαταλήθη, καθ' τον τρόπον κατασπατάλαται, συντόμως θα καταστήση περιττήν την παρουσίαν μου εις την θέσιν του Αρχιεπισκόπου. Διότι η Εκκλησία πάντοτε μεν, ιδιαιτέρως δε σήμερα, έχει ανάγκη Κυβερνήτου, όχι δε κατεξητελισμένου ράκουσ ή αχρήστου τινός σκιάς...

Η παράλειψις της επικλήσεως του ονόματος της Αγίας Τριάδος προδίδει επικίνδυνον ως προς την πίστιν φιλελευθερισμόν της Κυβερνήσεως και αποτελεί αντίφασιν προς την διακήρυξιν περί Ελλάδος των Ελλήνων Χριστιανών...».

Ήταν 18 Σεπτεμβρίου 1968. Ο Αρχιεπίσκοπος ήταν σε σύσκεψη που συμμετείχε και ο Αντ'δρος της Κυβέρνησης Σ. Πατακός όταν πληροφορήθηκε ότι άρχισε η εκτύπωση του νέου Συντάγματος χωρίς την επίκλησιν της Αγίας Τριάδος. Εξοργίστηκε τόσο, που ήταν αδύνατον να συγκρατηθεί. Να το πώς το περιγράφει ο ίδιος: «Ησθάνθην τόσην αγανάκτησιν, λόγω της διαγωγής της Κυβερνήσεως εις το ζήτημα αυτό, ώστε μου ήταν αδύνατον να συγκρατηθώ. Εξέσπασα, λοιπόν, με τόσην οργήν εναντίον της, ώστε ο κ. Αντιπρόεδρος, ενώ προσεπάθη να με κατευνάση, επηλεφώνησεν εις τον κ. Πρωθυπουργόν και του εξήτησεν να συναντηθώμεν αμέσως οι τρεις δια το ζήτημα, που, όπως του είπε, δεν επεδέχετο ουδέ στιγμής αναβολήν. Πράγματι, κάίτοι ήτο πολύ περασμένη, μετά το μεσημέρι, η ώρα, ο κ. Πρωθυπουργός μας εδέχθη αμέσως...».

Το αποτέλεσμα αυτής της συνάντησης ήταν να σταματήση η εκτύπωση, να αποσυρθούν τα εκτυπωθέντα, και να τυπωθούν νέα αντίτυπα με επικεφαλίδα την επίκλησιν του Ονόματος της Αγίας Τριάδος.

(συνεχίζεται)

με τις συγκρούσεις να είναι σφοδρές μεταξύ «χουντικού» αρχ. Ιερώνυμου και τους δικτάτορες

συνέχεια από τη σελ. 6

ΟΙ ΛΗΣΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ

ΕΓΩ ΚΑΝΩ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥ

«Κάθε άνθρωπος που έχει την δυνατότητα να κρίνει, θα κολασθεί ακλουθώντας αμαθία και πλανημένο ποιμένα που δέχεται ψευδή δοξασία ως αληθινή» προειδοποιεί ο Μ. Αθανάσιος.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΚΡΙΝΟΥΜΕ ΚΛΗΡΙΚΟΥΣ; Είναι αυτονόητο ότι η διάκρισις του καλού και του κακού είναι ιδιότητα που μας δόθηκε από τον Θεό για να σωθούμε. Χωρίς αυτήν δεν θα μπορούσαμε να δούμε τις παγίδες του διαβόλου και να τις αποφυγούμε. Όπως είδαμε ο Ιερός Χρυσόστομος επιτρέπει την κρίσις κατά του προεστώτος για θέματα Πίστεως (άνευ εμπάθειας), παρά το ότι την απαγορεύει για θέματα ήθους. Αυτή η απαγόρευση του να δικάζουμε τον προεστό για θέματα ήθους δεν σημαίνει ότι πρέπει και να τον ακολουθούμε. Λέει ο Μ. Αθανάσιος: «Εάν δεις κάποιον να έχει εμφάνιση σεβάσμια μην πλησιάζεις απλώς επειδή έχει κώδιον προβάτου [= προβιά], ή γιατί έχει όνομα προεσβυτέρου ή επισκόπου ή διακόνου ή ασκητού αλλά μελέτησε τις πράξεις του. Αν είναι σώφρων, φιλόζενος, ελεήμων, άνθρωπος αγάπης, καρτερικός στην προσευχή, υπομονετικός. Αν έχει για θεό την κοιλιά του και τον Άδη στο στόμα του. Αν είναι

άρρωστος για χρήματα και εκμεταλλευτής της ευσεβείας, τότε παράτησέ τον. Δεν είναι ποιμένας αλλά λύκος αρπακτικός». Η κρίσις είναι αναγκαία, γιατί αφορά την επίτευξη της δικής μας σωτηρίας. «Ο καθένας [λοιπόν] ως καταλαβαίνει με το δικό του μυαλό» (Ρωμ. ιε' 5) λέει ο Απ. Παύλος.

Η κατάκρισις όμως απαγορεύεται, γιατί άφορα σχολιασμό της ζωής του άλλου. Παραθέτουμε μερικά παραδείγματα:

Οι Ιερείς και οι Επίσκοποι εκλέγονται από τον λαό (και για τον λαό) άρα κρίνονται νομίμως από αυτόν. Στην αρχαία εκκλησία οι πιστοί έλεγξαν τον Απ. Πέτρο, γιατί συνέφαγε με απεριτίμπτους (Πράξ. 11, 3)

Ο Απ. Παύλος δίνει εντολή στους πιστούς να υπενθυμίζουν στον Αρχιεπίσκοπο, που ήταν Ιερέας, την διακονία του (Κολ. 4, 17)

Ο Άγιος Αναστάσιος ο Σιναΐτης γράφοντας περί επικρίσεως των Ποιμένων σημειώνει την εξαίρεση των περί πίστεως θεμάτων λέγοντας: «πρέπει ο ιερέυς να μη σφάλει στα δόγματα περί

Είναι αποσπάσματα από το βιβλίο του ερευνητή Ιωάννου Ρίζου «Οι ληστές της θείας διδασκαλίας» 296 σελίδες που διατίθεται από τον συγγραφέα τηλ. 24630 27005 και από την εφημερίδα μας Τιμή 8 ευρώ + τα ταχυδρομικά

Θεού, όμως για τα υπόλοιπα δεν είσαι εσύ ο δικαστής». [Άρα για θέματα πίστεως μπορείς να τον κρίνεις].

Ο Άγιος Μελέτιος ο Γαλισιώτης γράφει στην «Αλφαβηταφάβητό» του: «Αλλά όμως φίλε μου, τους ιερείς ακόμα κι αν τους βλέπεις σε κάτι άλλο να ανομούν, σε αίρεση όμως όχι, προσκύνα τους και τίμα τους, ως Χριστού υπηρέτες». Η θέση του Αγ. Με-

λετίου δεν έρχεται σε αντίθεση με την παραπάνω θέση του Μ. Αθανασίου, γιατί, ενώ δεν πρέπει να του αποδίδουμε τιμή για την ιεροσύνη του.

«Πρέπει οι ακροατές να είναι εκπαιδευμένοι στις γραφές και να κρίνουν αν τα λεγόμενα των διδασκάλων είναι σύμφωνα με αυτές. Και όσα είναι ξένα να τα αποβάλλουν και όσους επιμένουν σε αυτά να τους αποστρέφονται σθεναρά» (Μ. Βασίλειος).

«Αν ο προεστός σου είναι σφαλερός εις την πολιτείαν και τα έργα του μην περιεργάζεσαι. Αν όμως είναι σφαλερός κατά την πίστιν φεύγε και παράτισέ τον, όχι μόνο αν είναι άνθρωπος αλλά καν Άγ-

γελος είναι από τον ουρανόν».

Ο Δανιήλ ήταν «παιδάριον», όμως έλεγξε δύο αρχιερείς.

«Να φεύγετε από ποιμένες που διαφθείρουν και να μην λέτε ότι εγώ είμαι πρόβατο και όχι ποιμένας». Διαταγαί Αποστόλων

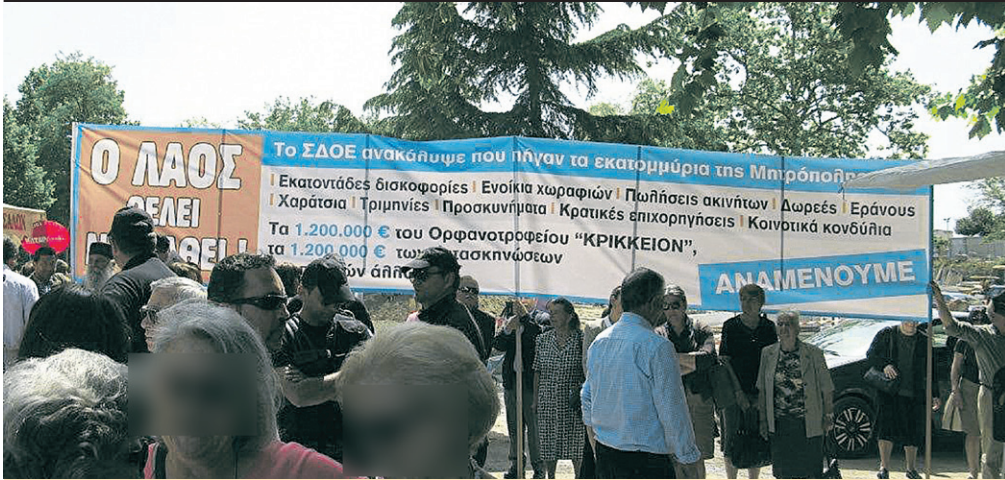
«Την δικαία κρίσιν κρίνατε» (Ιωάν. 7, 24)

«Τα δημοσίως λεγόμενα και πραττόμενα δημοσίως να ελέγχονται» (Ι. Χρυσόστομος).

«Το μη ενόχους ελέγχειν λοιμώδες, εις πολ- λούς την νόσον επεκτείνον» (Ι. Χρυσόστομος).

«Ου κωλύει το κρίνειν, αλλά κελεύει πρώτον εκβάλλειν την δοκόν εκ του οφθαλμού και τότε τα των άλλων διορθούν...» (Ι. Χρυσόστομος).

«Προσέχετε», μας λέει ο Κύριός μας, «από των ψευδοπροφητών, οίτινες έρχονται προς υμάς εν ενδύμασι προβάτων, έσωθεν δε εισί λύκοι άρπαγες. (Μαθ. ζ' 15) Ψευδοπροφήται και λύκοι αντί ποιμένων είναι οι αιρετικοί αρχιερείς βεβαιώνει ο Αγ. Κύριλλος Αλεξανδρείας. Συνεπώς το επιτρεπτό της κρίσεως των ποιμένων πηγάζει κατευθείαν από την εντολή του Κυρίου μας.

«**Μ**ιλάμε για παράδοση και ζούμε το παράδοξο! Μιλάμε για Εκκλησία και ζούμε πανηγύρια φρικτής φιγούρας, τεράστιας σπατάλης, προκλητικού θρησκευτικού «χαβαλέ»! Μιλάμε για τιμή μαρτύρων και ζούμε τη λάμψη της πολυτέλειας ακόμα και στις λάρνακες.... Μητροπολίτες περιφέρονται (ευτυχώς όχι όλοι) διαρκώς από πανηγύρι σε πανηγύρι, από ονομαστήρια σε ονομαστήρια, από χειροτονία σε χειροτονία, από υποδοχές σε υποδοχές, από λιτανεύσεις σε λιτανεύσεις, από ταξίδια σε ταξίδια...» (π. Δανιήλ Αεράκης). Και ενώ η χώρα διέρχεται την πιο δύσκολη οικονομική κατάσταση, και φέτος μαζεύτηκε

στην εορτή του πολιούχου Αγίου Αχιλλείου ένα τσούρμιο δεσποτάδων (9 στον αριθμό να μην χαλάσουν την παράδοση!) για να επιδείξουν αρχιερατικές στολές, μίτρες, πατερίτσες, εγκόλπια, σταυρούς... στο δεσποτικό φεστιβάλ! Και γιατί να μην έρθουν, αφού όλα είναι πληρωμένα απ' το κεράκι του «φιλόχριστου» λαού; Τσάμπα ήρθαν, τσάμπα (καλο)έφαγαν στα καλύτερα κέντρα δύο ημέρες, τσάμπα (καλο)κοιμήθηκαν σε υπερπολυτελές ξενοδοχείο, τσάμπα θα επιστρέψουν παίρνοντας και τα δωράκια τους. Τι θέλετε σεις αδελφια να κάνουν οι άνθρωποι; Να αφήσουν την καλοπέραση και να τρέχουν σε σπίτια δυστυχισμένων, αρρώστων, ανέργων ή σε πενθούντες για να τους πα-

ρηγορήσουν; Σιγά!!! Είναι ευαίσθητοι οι άνθρωποι και δεν αντέχουν τέτοια σκελέρια. Βλέποντας αναγνώστες μας στην τηλεόραση και ακούγοντας από το ραδιόφωνο τις φαφλάτες και τις φιγουρομανίες μέσα στον άγιο χώρο του θυσιαστηρίου, μας ζήτησαν να κάνουμε μερικές ερωτήσεις στους πανηγυρτζήδες δεσποτάδες, που «τίμησαν» με την παρουσία τους το πανηγύρι της Λάρισας, ώστε να πληροφορηθούν από τους ίδιους τη συμβάντα κι αν όντως αυτά αληθεύουν, γιατί εμείς πολλά δεν τα γνωρίζουμε και σε πολλά δεν συμφωνούμε, είμαστε όμως υποχρεωμένοι, για χάρη της αντικειμενικής πληροφόρησης, να ρωτήσουμε κάνοντας δεκτή κάθε απάντηση.

Α Πολλές ερωτήσεις αφορούσαν τον Πειραιώς Σεραφείμ και ζητούσαν να τους απαντήσει σε διάφορα θέματα. Μερικές από τις απαντήσεις περιλαμβάνονται στο άρθρο «ΝΤΡΟΠΗ ΣΑΣ» στην πρώτη σελίδα. Για τις υπόλοιπες θ' ασχοληθούμε προσεχώς.

σαν το Γιοσάκη μόνο!!!». Και από τότε ο φάκελος μπήκε στο χρονοντούλαπο.

Μήπως θυμάται - μας ρωτούν - να μας πει ποιοι ήταν οι Συνοδικοί Δικαστές που λιποθύμησαν, και τί εννοούσε και ποιον φωτογράφιζε ο Δωδώνης όταν έλεγε «να χτενίσει και να παίξει με τις κούκλες».

Όταν ξαναπεράσει θα του κάνουμε 5-6 ερωτήσεις ακόμη.

Γ Μας ρωτούν για τον ανατείλιντα αστέρα στη μητρόπολη Θεσσαλιώτιδας και Φαναριοφασάλων κ. Τιμόθεο Ανθή, που με τόση ευκολία έβαλε φωτοστέφανο στον αντικανονικό δεσπότη Λάρισας, εάν είπε και συνεχίζει και σήμερα να πιστεύει ότι: «Οι Έλληνες είναι Ρασιιστές και οι λαθρομετανάστες είναι «Περιφερόμενοι Χριστοί», και στο ραδιοσταθμό της Εκκλησίας στις 6 Δεκεμβρίου 2010 εορτή του Αγίου Νικολάου δήλωσε: «Μη ξεχνάμε πού είναι τα Μύρα της Λυκίας... Στην Τουρκία είναι η πόλη αυτή, ως εκ τούτου, λοιπόν, κι Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝ ΗΤΑΝ ΕΛΛΗΝΑΣ, αλλά ήταν ένας άνθρωπος του Χριστού!». Δηλαδή ήταν Τούρκος ο άγιος, δέσποτα; Αυτό εννοείτε;».

Είναι να μην απορεί κανείς με τις πρωτόγνωρες απόψεις του «αγίου» δεσπότη; Γι' αυτό ο κόσμος ζητάει απάντηση.

Έχουμε και άλλες ερωτήσεις τις οποίες, όταν ξανάρθει, θα του τις υποβάλλουμε.

Πολλά άλλα ερωτήματα αφορούν και όλους τους άλλους.

Θα συνεχίσουμε.

Λαμπαδάριος

ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΙ

Δεν πρόλαβαν να φορτώσουν τις τσάντες με τα συμπράγκαλά τους οι πανηγυρτζήδες δεσποτάδες της εορτής του πολιούχου Αγ. Αχιλλείου και το πρόγραμμα ήταν έτοιμο όσον αφορά το που θα παρευρεθούν και «τιμήσουν» με την παρουσία τους άλλα πανηγύρια, ονομαστήρια, χειροτονίες, ενθρονίσεις, λιτανεύσεις κ.ά. Τους παπάδες όμως τους ήρθε κατακέφαλα το μπουγιουρντί κατανεμημένο σε 500 και σε άλλους 1000 ως 2000 ευρώ για την κάλυψη των εξόδων του διήμερου που περιελάμβανε λουκούλια τσιμπούσια με ψάρια εισαγόμενα (ευλογηθέντα έγιναν νησίστιμα καλαμάρια), μαύρες γαρίδες, αστακούς, ούισκι και άλλα ευγενή ποτά, σουίτες διαμονής για πασαλίδικο ύπνο, «δωράκια» στους ίδιους και τους συνοδούς τους - μια και μας έκαναν τη τιμή να λαμπρύνουν τις φεστιβαλικές πανηγυρικές εκδηλώσεις και στους χειριζόμενους τα τηλεοπτικά κανάλια που κάλυπταν την πανηγυρική «πανδαισία».

Φέτος είχαμε και νέο παρατράγουδο. Με την περιφορά της λειψανοθήκης και της εικόνας του αγίου, επιστρέφοντας στο ναό, ο δεσπότης Ιγνάτιος άφησε στην Αγία Τράπεζα το Σταυρό «Ευλογίας» - αξίας μερικών χιλιάδων ευρώ - και απ' εκείνη τη στιγμή εξαφανίστηκε, λες και άνοιξε η γη και τον κατάπιε, παρ' όλες τις φιλότιμες προσπάθειες της Αστυνομίας για την εξεύρεσή του.

Παπάδες, που γνωρίζουν πρόσωπα και πράγματα, μονολογώντας έλεγαν ότι κάθε χρόνο και κάτι μας συμβαίνει, διερρωτώμενοι μήπως ο άγιος μας εγκατέλειψε;

Β Από τον «άγιο» Γλυφάδας ζητούν να πληροφορηθούν τί συνέβη στη δίκη του Γιοσάκη, που έγινε τον Αύγουστο του 2012 και στην οποία ένας από τους Συνοδικούς Δικαστές ήταν και ο ίδιος (Παύλος). Τότε έλαβε χώρα ένα ανεπανόληπτο κωμικοτραγικό γεγονός όπως το περιέγραψαν τα μέσα ενημέρωσης εκείνων των ημερών: «... Μετά από 5-6 χρόνια και δεκαπέντε περίπου αναβολές είπαν επιτέλους να δικάσουν τον Ιάκωβο Γιοσάκη. Μετά την ανάγνωση του κατηγορητηρίου, ο Γιοσάκης απολογούμενος άρχισε να περιγράφει με «γλαφυρό» τρόπο την «καθαρή και αγία ζωή» του καθενός εκ των Συνοδικών δικαστών δεσποτάδων. Τότε συνέβη το ... «έλα να δεις». Ένας εκ των «καθαρών» έπεσε κάτω ξηρός και οδηγήθηκε με το φορείο στον Ευαγγελισμό. Άλλος «άγιος» λιποθύμησε και για να συνέλθει του 'ρχναν νερό. Και οι υπόλοιποι εξαφανίστηκαν και άφη-

ΣΑΜΠΕΖΥ. ΤΙ ΕΪΠΑΝ ή ΤΙ ΔΕΝ ΕΪΠΑΝ ΟΙ «ΑΓΙΟΙ» ΔΕΣΠΟΤΑΔΕΣ ΠΕΡΙ ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑΣ;

Η εφημερίδα είχε γράψει στο προηγούμενο φύλλο για το θέμα αυτό. Δεχθήκαμε αρκετές παρεμβάσεις εκατέρωθεν.

Στελέχη της Προπαρασκευαστικής Διορθόδοξης Επιτροπής θέλησαν να ξεκαθαρίσουν το θέμα, αλλά οι υπεκφυγές και οι αοριστίες στις ανακοινώσεις τους μάλλον έμπλεξαν πιο πολύ το θέμα.

Μερικούς τους κακοφάνηκε που γράψαμε ότι συνεδριάζουν με κλειδωμένες πόρτες όπως οι μυστικές σκοτεινές οργανώσεις. Μήπως δεν είναι έτσι;;;

Τι φοβούνται οι «άγιοι» πατέρες και κλειδώνονται; Αγνοούν ότι «καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται»; Για το θέμα του Σαμπεζύ θα επανέλθουμε σχολιάζοντας τι είπαν, ή τι δεν είπαν σ' αυτό.

ΟΜΟΦΥΛΟΦΙΛΙΑ

Το βιβλίο που λύνει κάθε απορία, δια φωτίζει τον αναγνώστη τι είναι ομοφυλοφιλία, επιστημονικά θεολογικά. Δεν πρέπει να λείπει από κανένα σπίτι. Ένας τόμος 450 σελίδων που τιμάται μόνο 5 ευρώ + ταχυδρομικά Παραγγελίες στο τηλ. 6977 822412 και στην εφημερίδα μας

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Γνωρίζουμε στους αναγνώστες της εφημερίδας μας ότι, για το 9ετές μνημόσυνο του γέροντα π. Αθανασίου Μυτιληναίου που έγινε στο μοναστήρι του Αγ. Δημητρίου Στομίου (25-5-2015), θα γράψουμε στο προσεχές φύλλο καθώς και μέρος της ομιλίας του καθηγουμένου π. Πολυκάρπου, ο οποίος αναφέρθηκε στην Α' Οικουμενική Σύνοδο - λόγω της ημέρας - και στο μακαριστό π. Αθανάσιο.